

General Dunford i Sydkorea: Amerikanske militære muligheder for Nordkorea er kun i tilfælde af, at diplomati slår fejl

14. aug., 2017 – General Joseph Dunford, formand for USA's generalstabschefer, mødtes med den sydkoreanske præsident Moon Jae-in tidligere i dag. Ifølge den sydkoreanske præsidents kontor sagde Dunford til Moon, at de militære muligheder, USA forbereder mod Nordkorea, kun ville være for, hvis diplomatiske og økonomiske sanktioner slår fejl. Da Dunford landede på Osan Flybasen i går, sagde han til reportere, at fokus fortsat ligger på at finde en diplomatisk løsning på krisen over Nordkorea.

»Som en militær leder må jeg sikre, at præsidenten har realistiske, militære muligheder for det tilfælde, at kampagnen for at lægge diplomatisk og økonomisk pres på Nordkorea, slår fejl«, sagde han. »Selv, mens vi udvikler disse muligheder, er vi opmærksomme på konsekvenserne af at udføre disse muligheder, og det giver os en større fornemmelse for, at det er presserende at sikre, at vi gør absolut alt, vi kan, for at støtte udenrigsminister Tillersons aktuelle kurs.«

Moon på sin side opfordrede begge sider til at berolige situationen.

»Jeg opfordrer indtrængende Nordkorea til omgående at standse alle provokationer og trusler, og holde op med at forværre situationen«, sagde han og fortsatte, »Republikken Koreas nationale interesse er fred« rapporterede *Yonhap*. Med hensyn til USA sagde han, »Jeg er overbevist om, at også USA vil

reagere roligt og ansvarligt på den igangværende situation, med den samme grundlæggende holdning som vores. Fred på Den koreanske Halvø vil ikke komme ved magtmidler. Selv, hvis fred og forhandlinger kræver vanskeligheder og tålmodighed, må vi gøre det.«

Efter at have overstået sine møder i Seoul, fløj Dunford videre til Beijing, hvor general Fang Fenghui, chef for generalstabsdepartementet, vil være hans vært. I Beijing sagde Dunford, at hans primære mål ville være at »fortsætte med at udvikle de direkte relationer mellem vore militærstyrker, mindske risikoen for fejlregninger i regionen og få samarbejde, hvor der findes muligheder for det«. Dunford vil senere på ugen fortsætte til Tokyo som sidste gren af sin østasiatiske turne.

Foto: Mandag mødtes general Dunford med præsident Moon Jae-in fra Sydkorea.

USA's Tillerson og Mattis: Ingen amerikansk interesse i regimeskifte eller fremskyndet koreansk genforening

14. aug., 2017 – I et debatindlæg i Wall Street Journal, der offentliggjordes i går af USA's Udenrigsministerium, gentager udenrigsminister Rex Tillerson og forsvarsminister James Mattis, at »målet for vores fredelige kampagne for at lægge pres på Nordkorea, er atomafrustning af Koreahalvøen. USA har

ingen interesse i regimeskifte eller fremskyndet genforening af Korea. Vi søger intet påskud til at udstationere amerikanske tropper nord for den demilitariserede zone«. De fortsætter, at den diplomatiske fremgangsmåde »deles af mange nationer ... inklusive Kina, der har en dominerende økonomisk indflydelse over Pyongyang ...« De advarer, at »alt imens diplomati er vort foretrukne middel til at ændre Nordkoreas kurs, så er det støttet af militære muligheder« og beskriver fælles militærøvelser, såvel som deployeringen af THAAD, som »defensive«.

Foto: USA's udenrigsminister og forsvarsminister, Rex Tillerson og James Mattis, hhv.

Tremonti advarer om et nyt finanskrak

14. aug., 2017 – Den tidligere italienske økonomiminister Giulio Tremonti advarede om en forestående brist af den globale finansboble i et interview til Corriere della Sera.[1]

Tremonti er netop vendt hjem fra en række konferencer i USA.

»Efter 2007 er årsagerne til krisen her stadig«, siger han. »Overfloden af likviditet, der forårsagede krisen for ti år siden, er i dag eksponentielt større. Finanssektoren gennemgår for tiden en frygtindgydende genetisk mutation. Alle elementerne, der frembringer de famøse bobler, er alle til stede.«

Folk tager af sted på ferie i en afslappet atmosfære, men,

»der bør finde et minimum af refleksion over den nuværende situation sted«. Han fortsatte, »Konfronteret med Bastillen, spurgte Ludvig XVI, om der var en opstand; de sagde til ham, at det var en revolution, men han blev ved med at tro, det var en opstand, og vi ved, hvordan det endte ...«

»Nutidens centralbanker minder mig om de franske generaler, der var fuld af selvtillid og tilfredse med Maginot-linjen og ignorerede forbrændingsmotorens politiske magt. Fra Tulipan-krisen og til Louisiana-krisen lærer historien os, at bobler og uro fremkommer, når virkeligheden ignoreres, eller opdigtes.«

Vil det hele ende som i 2009?

»Det ville være et mirakel, hvis der ikke var en boble. Churhill sagde, at der ikke var to verdenskrige, men kun én, med en lang våbenstilstand imellem. Efter min mening trues vi af en lignende situation i dag.«

Om bail-in: »I 2008 var banksystemerne i Tyskland, Frankrig og U.K. bankerot, og af denne grund kom statslige bail-outs omgående. Disse regeringer var ikke mere intelligente end vi er [i Italien]; vore banker havde vanskeligheder, men var ikke bankerot og blev ramt af krisen flere år senere. Interventioner var betinget af absurde regler for statslig hjælp. Bail-in fødtes mod bankers moralske faremoment, men i stedet for at forbyde moralske faremomenter, eller indføre fartgrænser, bremsede de op ved hjælp af krav til egenkapital og erstattede forsikringsselskabet. I tilfælde af defekter, betaler nu bankindskyderne i stedet for skatteborgerne.«

Foto: Italiens tidligere økonomiminister, professor Giulio Tremonti.

[1]

http://www.corriere.it/economia/17_agosto_14/tremonti-dieci-anni-crisi-cause-problemi-sono-ancora-li-ddab09ae-8055-11e7-a3cb-7ec6cdeeea93.shtml

Den gode og den dårlige regering og borgernes tro på fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Den kamp, der netop nu udspilles i USA mellem på den ene side denne »u-hellige alliance« og de efterretningstjenester, der stammer tilbage fra Bush/Obama-perioden, og på den anden side, en patriotisk gruppering af 'whistleblowers' og Trumps vælgerskare, er ikke et internt, amerikansk anliggende – det er af højeste, strategiske betydning. Hvis de neokonservative får overtaget, er der redt op til en global krig mod Rusland og Kina. Men, hvis det på en anden side gennem efterforskning kan bevises, at hele narrativen om Trumps angivelige »aftalte spil« med Rusland er en »Brennan-operation« sådan, som den ansete journalist Seymour Hersh understreger, så står det amerikanske samfund foran en katarsis, en renselsesproces, der kan sammenlignes med den anden amerikanske revolution. For, det virkelige »aftalte spil« består nemlig ikke mellem Trump og Putin, men derimod i briternes og amerikanske efterretningstjenesters nøjagtigt verificerbare manipulationer i forsøget på at gennemføre et kup mod den valgte, amerikanske præsident.

Download (PDF, Unknown)

To paradigmer, Ét valg

Leder fra LaRouche PAC, 13. august, 2017 – Den strategiske betydning af telefonsamtalen den 11. august mellem præsident Trump og Xi Jinping, som blev understreget af Helga Zepp-LaRouche, blev yderligere åbenlys i gårsdagens publikation i *Xinhua* af Kinas »udskrift« af denne samtale. Det indeholdt de samme, essentielle punkter, som var indeholdt i det tidligere udskrift fra Det Hvide Hus – inklusive behovet for en fredelig, forhandlet løsning på Koreakrisen – men tilføjede i sin konklusion, at, »mht. spørgsmålet om Koreas atomvåben sagde Trump, at USA fuldt ud forstår Kinas bestræbelser på at løse det og er villig til fortsat at holde en tæt kontakt med Beijing om vigtige internationale og regionale spørgsmål af fælles interesse«.

Så ikke alene spillede den »ekstremt nære« relation mellem de to ledere – som blev skabt på deres personlige møder på Mar-a-Lago og G20-topmødet – en rolle i at forsøge at køle den aktuelle Koreakrise ned og forhindre en britiskanstiftet krig i at eksplodere; men denne relation er ligeledes en erklæret, strategisk faktor for at adressere andre »vigtige internationale og regionale spørgsmål af fælles interesse« i takt med, at disse fremkommer.

Hvad ville der ske, hvis præsident Trump udviklede en lignende arbejdsrelation med Ruslands Vladimir Putin? Hvad om de Tre Store – Trump, Xi og Putin – i fællesskab arbejdede for globale infrastrukturprojekter, baseret på Bælte & Vej Initiativet, og for at bekæmpe menneskehedens fjender, såsom Londons terrorisme- og narkoapparat?

Det britiske Imperium og deres lakajer i Wall Street og Washington kender svaret på disse spørgsmål. Og den blotte

tanke herom får dem til at frygte for deres blotte eksistens, og for eksistensen af deres system med finansiel udplyndring og folkemord.

Det er grunden til, at de ikke vil opgive deres korthus-fabrikation om Trumps ikkeeksisterende »aftalte spil«, og med den ikkeeksisterende, russiske »hacking« af DNC's computere for at fremme russernes ikkeeksisterende indblanding i det seneste amerikanske præsidentvalg. Pyt med, at der aldrig har eksisteret det mindste bevis, der kan bevise nogen af disse anklager; pyt med, at der nu er en voksende lavine af beviser på Det britiske Imperiums styrende hånd bag alle disse løgne, og af komplottet for at vælte Trumps præsidentskab, enten gennem et kup, eller gennem mord.

LaRouche-bevægelsens rolle, der har resulteret i, at dækningen af VIPS-memoet er kommet ud, har været af central betydning i afsløringen af denne britiske plan, med hidtil positive resultater.

Til hvilket Det britiske Imperiums eneste svar har været »sølv eller bly« – Dope, Inc.'s kapoers gennemprøvede teknik for at fremtvinge lydighed. Hvordan skal man ellers forklare de totalt ensidige afstemninger i Huset og Senatet om loven om russiske sanktioner? Kun fem personer stemte i overensstemmelse med deres samvittighed: Resten stemte enten iflg. de »sølvpenge«, de blev tilbudt som støtte fra Wall Street til deres valgkampagner; eller også pga. »blyet«; afpresning fra FBI og skandaler, eller begge dele.

Kort sagt, så lever og organiserer vi midt i kampen mellem to paradigmer, to systemer for, hvad menneskeheden er, og skal blive til. Det gamle paradigme er ved at gå til grunde, og alle problemerne i verden stammer herfra, og fra deres desperate indsats, dømt til undergang, for at overleve.

Så bliv ikke indfanget af detaljerne. Fremlæg det store billede for folk – som er det eneste, der er værd at kæmpe

for, i enhver sammenhæng.

Foto: Præsident Donald Trump og førstedame Melania Trump poserer for fotografen sammen med Kinas præsident Xi Jinping med frue, Peng Liyuan, torsdag, 6. april, 2017, ved indgangspartiet til Mar-a-Lago i Palm Beach, Florida. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Trump og Xi diskuterer krisen over Koreahalvøen

12. aug., 2017 – USA's præsident Trump og Kinas præsident Xi Jinping havde en telefonsamtale om Nordkorea i går aftes, en udveksling, som Helga Zepp-LaRouche vurderede, var af den yderste strategiske vigtighed for at køre fremstødet for Tredje Verdenskrig, der kommer fra Det britiske Imperium og allierede kredse, af sporet. Idet hun tog den i vid udstrækning retoriske – og endnu ikke militære – art af den seneste optrapning af angreb mellem USA og Nordkorea til efterretning, understregede Zepp-LaRouche ikke desto mindre: »Stik ikke jer selv blå i øjnene; situationen er ekstremt farlig«, eftersom briterne forsøger at fremprovokere en reel krig på Koreahalvøen, og globalt.

Kinas CGTN-fjernsynskanal rapporterede, at, under telefonsamtalen mellem Trump og Xi, erklærede begge ledere deres interesse i at opretholde fred og stabilitet på en atomvåbenfri halvø. CGTN citerede præsident Xi for at sige: »Alle relevante parter må nu udøve tilbageholdenhed. Det koreanske atomspørgsmål må løses gennem politisk forsoning og dialog«.

Det officielle udskrift af telefonsamtalen fra Det Hvide Hus

bemærkede ligeledes, at de to ledere havde aftalt, at det var presserende nødvendigt at tage skridt hen imod »at opnå fred og stabilitet på Koreahalvøen«, inklusive »atomafrustning af Koreahalvøen«. Det Hvide Hus' rapport sluttede dernæst med en meget stærk erklæring om den tætte arbejdsrelation mellem de to statsoverhoveder:

»Præsident Trump ser frem til at træffe præsident Xi i Kina senere på året, et møde, der bliver en særdeles historisk begivenhed. Relationen mellem de to præsidenter er ekstremt tæt og vil forhåbentlig føre til en fredelig løsning af problemet med Nordkorea.«

Ud over denne direkte kommunikation mellem lederne af USA og Kina, skal USA efter sigende også have en kommunikationsbagkanal til den nordkoreanske regering. Ifølge en rapport, der blev udgivet i går af Associated Press, er den såkaldte »New York-kanal« mellem USA og Nordkorea, der var blevet afbrudt af daværende præsident Barack Obama i 2016, blevet genoplivet fra og med i år under Trump-administrationen. Dette involverer Joseph Yun, USA's udsending for Nordkorea-politik, og Pak Song-il, en seniordiplomat ved den nordkoreanske FN-mission. Yun, der også er viceudenrigsminister for Korea og Japan, arbejdede under ledelse af udenrigsminister Rex Tillerson for at sikre udleveringen tidligere på året af den unge amerikaner, Otto Warmbier, der senere døde efter sin hjemkomst.

Ifølge AP foregår der ikke megen forhandling gennem »New York-kanalen« på nuværende tidspunkt, i betragtning af graden af mistillid mellem USA og Nordkorea, men kanalen er fortsat åben som et middel til at sende budskaber og information. Både præsident Trump og Udenrigsministeriet nægtede at kommentere rapporten, da de blev spurgt af journalister.

Foto: Præsidenterne Trump og Xi fotograferet i forbindelse med Xi's besøg på Mar-a-Lago, april, 2017, der konsoliderede deres tætte relation.

Ruslands udenrigsminister Lavrov forklarer BRIKS- multipolaritet som alternativ til unipolære systems kaos

12. aug., 2017 – I sin tale den 11. aug. på »Kljazma-flodens Nationale Ungdomsuddannelsesforum, Terra Scientia«, fremlagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov BRIKS, der består af fem nationer, som et alternativ til unipolært kaos. Han refererede til dem, der ønsker at opretholde en unipolær verden, som tilhængere af kaosteori, hvorimod multipolaritet er vejen til fremtiden, der nu anføres af BRIKS.

Alt imens nogle i Vesten hævder, at en multipolær verden ville føre til kaos, så citerede TASS Lavrov for at sige: »Når vi taler om kaos, vil en anden analyse måske være passende her: Der er mange faktorer, der viser, at de, der fremmede teorien om kontrolleret kaos, har mange fortalere blandt de nuværende politikere.«

»Når der nogle steder er konstant uro, må de lande, der er naboer til kriseområderne, være mere engagerede i at løse denne situation end at styrke deres egen økonomi og deres muligheder på verdensscenen«, forklarede han.

»Hvis vi undersøger kendsgerningerne – det kaos, der er blevet sået i Irak og Libyen, i Mellemøsten og Nordafrika som helhed og den impuls til de negative processer fra den udefrakommende intervention med brug af rå magt – så er dette alt sammen kød og blod af den unipolaritet, som vore vestlige modparter

forsøger at opretholde«, fortsatte Lavrov.

Lavrov fremsatte som kontrast hertil, at »en ny, multipolær verden er ved at vokse frem. Der er kommet nye centre for økonomisk vækst, såvel som også nye finanscentre, som senere vil vinde politisk indflydelse. Disse lande ønsker at beskytte deres interesser og tage del i at bestemme den globale dagsorden og sætte tonen for internationale relationer, især i områder, hvor disse nye centre befinder sig. Disse områder er Kina, Indien, Brasilien og Sydafrika for at nævne et par stykker«, sagde Lavrov, idet han her nævnte BRIKS' fire andre medlemmer ud over Rusland.

Minister Lavrovs bemærkninger i deres helhed blev offentliggjort af Udenrigsministeriet (

se

http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNOkJE02Bw/content/id/2835310).

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov på »Terra Scientia«-forummet.

VIPS Memorandum til præsidenten: »Var det 'russiske hack' et inside-job?«

Tekniske undersøgelser af »russisk hacking« af den Demokratiske Nationalkomites (DNC) computere sidste år afslører, at, den 5. juli, 2016, blev data lækket (ikke

hacket) af en person, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Efter at have undersøgt metadata fra »Guccifer 2.0«'s indbrud den 5. juli, 2016, i DNC-serveren, har uafhængige cyber-efterforskere konkluderet, at en insiderperson kopierede DNC-data over på en ekstern lagerfacilitet.

VIPS Memorandum til præsidenten: »Var det 'russiske hack' et inside-job?«

Den 24. juli, 2017, offentliggjorde consortiumnews.com et memorandum, som Veteran Intelligence Professionals for Sanity, VIPS, havde udarbejdet til USA's præsident, og til offentliggørelse. I sin artikel, under overskriften, »*Intel Vets Challenge 'Russia Hack Evidence*«, kommer de med redaktionelle bemærkninger, der går ud på, at VIPS-memoet indeholder to forkerte datoer, som dog ikke påvirkede memoets hovedkonklusion, nemlig, at indbruddet i DNC-e-mails, som Rusland fik skyld for, ikke kunne have været et hack – fra Rusland eller nogen anden. De dele af memoet, der vedrører de forkerte datoer, er blevet rettet (af consortiumnews.com).

Dernæst følger en kort redegørelse for rettelserne:

- Den 14. juni, 2016 (og ikke, som VIPS-memoet fejlagtigt siger, den 15.) var den dag, hvor CrowdStrike sagde, skadelig software var blevet fundet i DNC-serveren og hævdede, der forelå beviser for, at den skadelige software var indført af russere. (Den følgende dag – den 15. – tog »Guccifer 2.0« ansvaret for »hacket« og hævdede at være WikiLeaks' kilde.)
- Selv om VIPS-memoet korrekt anførte, at, den 15. juni, 2016 udlægger ... »Guccifer 2.0 et dokument, som de tekniske undersøgelser viser, var kunstigt manipuleret med 'russiske fingeraftryk'«, så indikerer anden tekst i memoet fejlagtigt, at beviser for sådan manipulation

også blev fundet i »Guccifer 2.0« metadata fra kopieringsbegivenheden den 5. juli.

MEMORANDUM TIL: Præsidenten

FRA: Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)

EMNE: Var det »russiske hack« et inside-job?

Kort resume

Tekniske undersøgelser af »russisk hacking« af den Demokratiske Nationalkomites (DNC) computere sidste år afslører, at, den 5. juli, 2016, blev data ***lækket (ikke hacket)*** af en person, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Efter at have undersøgt metadata fra »Guccifer 2.0«'s indbrud den 5. juli, 2016, i DNC-serveren, har uafhængige cyber-efterforskere konkluderet, at en insiderperson kopierede DNC-data over på en ekstern lagerenhed.

Et hovedresultat af de uafhængige kriminaltekniske undersøgelser er den konklusion, at DNC-data blev kopieret over på en lagerenhed ***med en hastighed, der overstiger kapaciteten ved et udefrakommende Internet-hack.*** Hvad der er lige så vigtigt, så viser de tekniske undersøgelser, at kopieringen fandt sted på østkysten af USA. Hidtil har mainstream-medierne ignoreret resultaterne af disse uafhængige undersøgelser. [se her og her].

Den uafhængige analytiker Skip Folden, der trak sig tilbage efter 25 år som IBM Program Manager for Information Technology, USA, og som undersøgte de nylige kriminaltekniske resultater, er medforfatter af dette Memorandum. Han har udarbejdet en mere detaljeret teknisk rapport med titlen, »*Cyber-Forensic Investigation of 'Russian Hack' and Missing*

Intelligence Community Disclaimers« (Kriminalteknisk cyberundersøgelse af 'russisk hack' og manglende dementi fra efterretningssamfundet), og har sendt den til den særlige rådgivers kontor og justitsministerens kontor. VIPS-medlem William Binney, en tidligere teknisk direktør i National Security Agency (NSA), samt andre senior-NSA-»alumner« i VIPS, bevidner de uafhængige, tekniske resultaters professionalisme.

De nylige kriminaltekniske undersøgelser udfylder et afgørende hul. Hvorfor FBI forsømte at udføre uafhængige, kriminaltekniske undersøgelser af det oprindelige »Guccifer 2.0«-materiale, er fortsat et mysterium – og det samme er manglen på ethvert tegn på, at de »håndplukkede analytikere« fra FBI, CIA og NSA, der skrev »Vurderingen fra Efterretningssamfundet«, dateret 6. januar, 2017, ofrede kriminaltekniske undersøgelser nogen som helst opmærksomhed.

BEMÆRK: Der har været så megen sammenblanding af anklager om hacking, at vi ønsker at gøre dette Memorandas primære fokus helt klart. Vi fokuserer specifikt på det angivelige »hack« den 5. juli, udført af Guccifer 2.0, af DNC-serveren. I tidligere VIPS-memoranda adresserede vi manglen på ethvert bevis, der forbinder de angivelige Guccifer 2.0-hacks og WikiLeaks, og vi bad specifikt præsident Obama om at afsløre eventuelt bevis på, at WikiLeaks fik DNC-data fra russerne [se her og her].

Han adresserede dette punkt under sin sidste pressekonference (18. januar) og beskrev »efterretningssamfundets konklusioner« som »ikke endegyldige«, selv om Vurderingen fra Efterretningssamfundet af 6. januar gav udtryk for »stor overbevisning« om, at russisk efterretning »videresendte materiale, det fik fra DNC ... til WikiLeaks«.

Obamas indrømmelse kom ikke som en overraskelse for os. Det har længe stået os klart, at grunden til, at den amerikanske regering mangler endegyldigt bevis på en overførsel af et »russisk hack« til WikiLeaks skyldes, at der ikke fandt en

sådan overførsel sted. For det meste baseret på den kumulativt unikke, tekniske erfaring hos vore eks-NSA-kolleger, har vi i næsten et år sagt, at DNC-data kom til WikiLeaks via en kopi/et læk fra en DNC-insider (men næsten med sikkerhed ikke fra den samme person, der kopierede DNC-data den 5. juli, 2016).

Ud fra det tilgængelige materiale konkluderer vi, at den samme proces med en inside-DNC-kopi/et læk blev brugt på to forskellige tidspunkter, af to forskellige enheder, og til to klart forskellige formål:

- Et inside-læk til WikiLeaks, før Julian Assange den 12. juni meddelte, at han var i besiddelse af DNC-dokumenter og planlagde at offentliggøre dem (hvilket han gjorde den 22. juli) – hvor det formodede formål var at afsløre en stærk partiskhed til fordel for Clinton-kandidaturet, og
- Et særskilt læk den 5. juli, 2016, for på forhånd at forfalske noget, WikiLeaks senere måtte offentliggøre, ved at »vise«, at det kom fra et »russisk hack«.

Hr. præsident,

Dette er vores første VIPS-memorandum til Dem, men vi har en historie for at lade amerikanske præsidenter vide, hvornår vi mener, vore tidligere efterretningskolleger har taget fejl i noget, der er vigtigt, og hvorfor. For eksempel advarede vores første sådant memorandum, en kommentar til præsident George W. Bush om Colin Powells tale i FN den 5. februar, 2003, om, at de »utilsigtede konsekvenser sandsynligvis ville blive katastrofale«, ifald USA angreb Irak og »retfærdiggjorde« krigen ved hjælp af efterretninger, som vi pensionerede efterretningsofficerer let kunne se, var svindel og drevet af en krigsdagsorden.

»Vurderingen fra Efterretningssamfundet« den 6. januar, af

»håndplukkede« analytikere fra FBI, CIA og NSA, synes at passe ind i den samme kategori med at være drevet af en dagsorden. Den er i vid udstrækning baseret på en »vurdering«, og ikke støttet af nogen øjensynlige beviser, der går ud på, at en dunkel enhed med tilnavnet »Guccifer 2.0«, hackede DNC på vegne af russisk efterretning og gav DNC-e-mails til WikiLeaks.

De nylige, ovenfor nævnte resultater har slået et enormt skår i denne vurdering og sået alvorlig tvivl om fundamentet for den usædvanligt succesfulde kampagne for at lægge skylden på den russiske regering for hacking. De lærde hoveder og politikere, der har anført angrebet mod russisk »indblanding« i det amerikanske valg, kan forventes at forsøge at så tvivl om disse kriminaltekniske resultater, skulle disse nogensinde finde på at boble op til overfladen i mainstream-medierne. Men de tekniske begrænsninger af nutidens Internet forstås bredt. Vi er parat til at besvare alle substantielle udfordringer på basis af deres fortjenester.

De kunne måske tænke Dem at spørge CIA-direktør Mike Pompeo om, hvad han ved om dette. Vores egen lange erfaring i efterretningssamfundet indikerer, at det er muligt, at hverken tidligere CIA-direktør John Brennan, eller de cyber-krigere, der arbejdede for ham, har været fuldstændig oprigtige over for deres nye direktør med hensyn til, hvordan alt dette fandt sted.

Kopieret, ikke hacket

Som ovenfor anført, så fokuserede det netop afsluttede, uafhængige, kriminaltekniske arbejde på data, der var *kopieret (ikke hacket)* af et dunkelt individ ved navn »Guccifer 2.0«. De kriminaltekniske beviser reflekterer det, der synes at have været en desperat bestræbelse på at »give russerne skylden« for at offentliggøre særdeles pinlige DNC-e-mails tre dage før

det Demokratiske partikonvent sidste juli. Eftersom indholdet af DNC-e-mailene stank af partiskhed til Clintons fordel, så hendes kampagne det tvingende nødvendigt at aflede opmærksomheden fra indhold til herkomst – som i hvem »hackede« disse DNC-e-mails? Kampagnen blev entusiastisk støttet af de føjelige »mainstream«-medier; det kører stadig for dem.

»Russerne« var den ideelle synder. Og, efter at WikiLeaks redaktør Julian Assange den 12. juni, 2016, meddelte, »Vi har e-mails relateret til Hillary Clinton, der afventer offentliggørelse«, havde hendes kampagne mere end en måned før konventet til at indskyde sine egne »kriminaltekniske fakta« for at forberede medie-pumpen til at lægge skylden på »russisk indblanding«. Fr. Clintons PR-chef Jennifer Palmieri har forklaret, hvordan hun brugte golfvogne til at foretage runderne under konventet. Hun skrev, at hendes »mission var at få pressen til at fokusere på noget, som selv vi fandt vanskeligt at forarbejde: nemlig udsigten til, at Rusland ikke alene havde hacket og stjålet e-mails fra DNC, men at det havde gjort det for at hjælpe Donald Trump og skade Hillary Clinton«.

Uafhængige cyber-efterforskere har nu fuldført den form for kriminalteknisk arbejde, som efterretningsvurderingen ikke gjorde. Mærkeligt nok stillede disse »håndplukkede« efterretningsanalytikere sig tilfredse med at »vurdere« dit og »vurdere« dat. I modsætning hertil gravede efterforskerne dybt og kom op med verificerbare beviser fra metadata, der blev fundet i registreringen af det angivelige russiske hack.

De fandt, at det påståede »hack« af DNC af Guccifer 2.0 ikke var noget hack, af Rusland eller af nogen andre. Det stammede snarere fra en kopiering (over på en ekstern lagerenhed – som f.eks. et USB-stik) udført af en insider. Data blev lækket for at involvere Rusland. Vi ved ikke, hvem eller hvad, den skumle Guccifer 2.0 er. Vi foreslår, De spørger FBI.

Den kronologiske rækkefølge

12. juni, 2016: Assange meddeler, at WikiLeaks står foran at offentliggøre »e-mails relateret til Hillary Clinton«.

14. juni, 2016: DNC-kontrahent CrowdStrike (der har en tvivlsom professionel historie og utallige interessekonflikter) meddeler, at skadelig software er blevet fundet på DNC-serveren og hævder, der er beviser for, at det blev indført af russere.

15. juni, 2016: »Guccifer 2.0« bekræfter DNC-erklæringen; påtager sig ansvaret for »hacket«; hævder at være en kilde til WikiLeaks; og udlægger et dokument, som tekniske undersøgelser viser, er forfalsket med »russiske fingeraftryk«.

Vi mener ikke, at timingen med den 12., 14. og 15. juni var rent tilfældig. Det antyder snarere begyndelsen af et forebyggende træk for at associere Rusland til det, WikiLeaks måske stod for at offentliggøre, og »vise«, at det kom fra et russisk hack.

Hovedbegivenheden

5. juli, 2016: I de tidlige aftentimer, Eastern Daylight Time (EDT), kopierede nogen i EDT-tidszonen med en computer, der var direkte tilsluttet DNC-serveren eller DNC Local Area network, 1.976 megabyte data på 87 sekunder over på en ekstern lagerenhed. **Denne hastighed er langt hurtigere end det, der er muligt med et hack.**

Det fremstår således som, at det påståede »hack« af DNC af Guccifer 2.0 (den selvudråbte kilde til WikiLeaks) ikke var et hack af Rusland eller nogen anden, men snarere var en kopiering af DNC-data over på en ekstern lagerenhed.

»Tilsløring & af-tilsløring«

Hr. præsident, den neden for beskrevne afsløring kan være relateret. Selv om det ikke skulle være det, mener vi, det er noget, De bør gøres opmærksom på i denne generelle forbindelse. Den 7. marts begyndte WikiLeaks at offentliggøre en skattekasse af originale CIA-dokumenter, som WikiLeaks markerede med navnet »Vault 7«. WikiLeaks sagde, det havde fået skattekisten fra en nuværende eller tidligere CIA-kontrahent og beskrev den som sammenlignelig i omfang og betydning med den information, Edward Snowden gav reportere i 2013.

Der er ingen, der har sat spørgsmålstegn ved ægtheden af de originale dokumenter i Vault 7, der afslører et stort spektrum af redskaber til cyber-krigsførelse, der sandsynligvis var blevet udviklet med hjælp fra NSA, af CIA's Tekniske Udviklingsgruppe. Denne gruppe var en del af det vidtstrakte CIA Direktorat for Digital Innovation – en vækstindustri etableret af John Brennan i 2015.

Digitale redskaber, man næppe forestiller sig – som kan tage kontrol over din bil og få den til at køre med over 100 miles/timen, for eksempel, eller som kan gøre det muligt at spionere gennem et Tv-apparat – blev beskrevet og behørigt rapporteret i *New York Times* og andre medier i hele marts måned. Men offentliggørelsen af Vault 7, del 3 den 31. marts, der afslørede programmet »Marble Framework«, blev tilsyneladende vurderet til at være for delikat til at kunne kvalificere som »nyheder, der kunne trykkes« og blev holdt ude af *New York Times*.

Ellen Nakashima fra *Washington Post*, tilsyneladende, »fik ikke memoet« i tide. Hendes artikel af 31. marts havde den opsigtsvækkende (og korrekte) overskrift: **»WikiLeaks' seneste offentliggørelse af CIA's cyber-redskaber kunne afsløre tjenestens hacking-operationer«**.

WikiLeaks' offentliggørelse indikerede, at Marble var designet til fleksibel og brugervenlig »tilsløring«, og at Marble-kildekoden inkluderer en »af-tilsløring«, der kan omstøde CIA's tekst-tilsløring.

Hvad der er vigtigere, så skal CIA angiveligt have brugt Marble i løbet af 2016. Nakashima udelod dette i sin *Washington Post* rapport, men inkluderede en anden, betydningsfuld pointe, som WikiLeaks fastslog; nemlig, at tilslørings-redskabet kunne bruges til at udføre et »dobbeltspil mht. tilskrivning til tekniske undersøgelser« eller operation under falsk flag, fordi det inkluderer prøver på kinesisk, russisk, koreansk, arabisk og persisk.

CIA's reaktion var skarp. Direktør Mike Pompeo gik til angreb to uger senere og kaldte Assange og hans medarbejdere for »dæmoner« og fremførte; »Tiden er inde til at udråbe WikiLeaks som det, det virkelig er, nemlig en ikke-statslig, fjendtlig efterretningstjeneste, der ofte tilskyndes af statslige aktører som Rusland.«

Hr. præsident, vi ved ikke, om CIA's Marble Framework, eller lignende redskaber, spillede en eller anden rolle i kampagnen med at give Rusland skylden for at hacke DNC. Vi ved heller ikke, hvor oprigtige skabningerne i CIA's Digital Innovation Directorate har været over for Dem, og over for direktør Pompeo. Dette er områder, der måske ville have gavn af Det Hvide Hus' snarlige gennemgang.

Putin og teknologi

Vi ved heller ikke, om De har haft en grundig diskussion om cyber-spørgsmål med præsident Putin. I sit interview til NBC's Megyn Kelly synes han ganske villig til – endda ivrig for – at adressere spørgsmål med relation til den form for cyber-redskaber, der afsløres i Vault 7-afsløringerne, om ikke for andet, så for at indikere, at han er blevet briefet om dem.

Putin påpegede, at nutidens teknologi gør det muligt at »maskere og kamuflere hacking i en grad, hvor ingen kan forstå oprindelsen [af hackingen] ... Og, vice versa, så er det muligt at skabe en enhed eller et individ, som alle vil tro på, er den nøjagtige kilde til dette angreb.«

»Hackere kan være overalt«, sagde han. »Der kunne for øvrigt være hackere i USA, der meget dygtigt og professionelt gav sorteper videre til Rusland. Kan I ikke forestille jer et sådant scenarie?... Det kan jeg.«

Fuld afsløring: I løbet af de seneste årtier er ånden i vores efterretningsprofession udhulet i offentlighedens mening til et punkt, hvor man vurderer, at en analyse, der ikke har en dagsorden, er noget nær en umulighed. Vi tilføjer derfor dette dementi, som gælder for alt, vi i VIPS siger og gør: Vi har ingen politisk dagsorden; vores eneste formål er at udbrede sandhed og, når det er nødvendigt, stille vore tidligere efterretningskolleger til ansvar.

Vi taler og skriver uden frygt eller fordel. Som følge heraf er enhver lighed mellem det, vi siger, og det, præsidenter, politikere og lærde eksperter siger, rent tilfældig. Den kendsgerning, at vi finder det nødvendigt at inkludere denne påmindelse, siger meget om disse højst politiserede tider. Dette er vores 50. VIPS-memorandum siden den eftermiddag, Powell holdt sin tale i FN. Links til de forudgående 49 memoer kan findes her.

FOR STYRELSESGRUPPEN, VETERAN INTELLIGENCE PROFESSIONALS FOR SANITY:

William Binney, tidligere NSA teknisk direktør for World Geopolitical & Military Analysis; medstifter af NSA's Signals Intelligence Automation Research Center

Skip Folden, uafhængig analytiker, pensioneret IBM Program Manager for Information Technology US (Medarbejder VIPS)

Matthew Hoh, tidligere kaptajn, USMC, Irak & Udenrigstjenesteofficer, Afghanistan (medarbejder VIPS)

Larry C. Johnson, CIA & Udenrigsministeriet (pensioneret)

Michael S. Kearns, Efterretningsofficer i Flyvevåbnet (pensioneret), Master SERE Resistance to Interrogation Instructor

John Kiriakou, tidligere CIA-kontraterrorofficer og tidligere seniorefterforsker, Senatskomite for Udenrigsrelationer

Linda Lewis, analytiker af politik for beredskab af masseødelæggelsesvåben (WMD), USDA (Landbrugsministeriet), pensioneret

Lisa Ling, TSgt (Teknisk sergent) USAF (USA's Luftvåben) (pensioneret), (medarbejder VIPS)

Edward Loomis, jr., tidligere NSA tekniks direktør for Office of Signals Processing

David MacMichael, National Intelligence Council, (pensioneret)

Ray McGovern, tidligere U.S. Army Infantry/efterretningsofficer og CIA-analytiker

Elizabeth Murray, tidligere Deputy National Intelligence Officer for Mellemøsten, CIA

Coleen Rowley, FBI Special Agent og tidligere Minneapolis Division Legal Counsel (pensioneret)

Cian Westmoreland, tidligere USAF Radio Frequency Transmission Systems tekniker og Unmanned Aircraft Systems whistleblower (medarbejder VIPS)

Kirk Wiebe, tidligere senioranalytiker, SIGINT Automation

Research Center, NSA

Sarah G. Wilton, efterretningsofficer, DIA (pensioneret);
kommandør, US Naval Reserve (pensioneret)

Ann Wright, U.S. Army reserveoberst (pensioneret) og tidligere
amerikansk diplomat

Download (PDF, Unknown)

Et dybt dyk ned i oprindelsen til Russia-gate. LaRouche PAC Internat. Webcast, 11/8 2017

Det, jeg vil gøre her i dag, er at fremlægge den dokumentation, der viser, at det, vi i realiteten har her, ikke er en russisk indblanding i USA's interne anliggender; men at det snarere er en særdeles dirigeret indblanding på vegne af Det britiske Imperium. Dette er, hvad man burde efterforske, i modsætning til det såkaldte »aftalte spil« mellem præsident Trumps valgkampagneteam og så russerne. Det er meget vigtigt at dokumentere dette, og det er absolut afgørende, at dette kup stoppes; for, på dette tidspunkt i verdenshistorien, befinder vi os på randen af et nyt finanssammenbrud, langt større end i 2008. Vi befinder os i en situation, hvor briterne, for at opretholde deres bankerotte finanssystem, der har hjemsted i City of London og på Wall

Street, har helliget sig til at bringe den amerikanske præsident til fald for at forhindre, at alternativet til dette sammenbrud bliver realiseret. ...

Lyndon LaRouches indtrængende budskab til USA's præsident og befolkning: 'Opgiv det britiske system; red folket'

Vært Jason Ross: Det er den 11. aug., 2017 og dette er fredags-webcastet på at larouchepac.com. Jeg er Jason Ross og aftenens vært. Vi har en særlig gæst i dag; Will Wertz, medlem af *EIR's* redaktion. Vi hører fra Will om et øjeblik.

I forbindelse med aftenens show vil vi diskutere noget, vi har talt en hel del om på dette program og denne webside; og det er memorandaet fra VIPS, *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, der på en meget afgørende måde, baseret på computerteknisk efterforskning og Adam Carter, viser, at det russiske hack var et inside-job. Dette er forsiden af *The Hamiltonian*-avisen i denne uge, der kommer direkte til sagen; og denne historie udgives nu af store publikationer, inkl. *The Nation* ugemagasinet og *Bloomberg News*. Meget af den måde, dette er blevet præsenteret på, eller meget af den måde, hvorpå Russia-gate-kuppet mod Donald Trump opfattes af folk, der forstår, at det er et kup, er, at 'deep state'-apparatet kører en operation for at afsætte præsidenten og selv afgøre amerikansk politik.

Vi skal i dag høre fra Will Wertz, der vil dykke dybere ned i dette og hjælpe os til at forstå, at der ligger meget mere i dette end det, der kaldes 'deep state'. Roden til denne kup-operation går ud over USA's grænser og går på fremtrædende vis til Storbritannien, til det endnu eksisterende Britiske Imperium. Lad os gå over til Will: Hvad kan du fortælle os om de dybere følgeslutninger, vi bør træffe ud fra dette kupforsøg mod præsidenten? Hvad betyder det; hvor kommer det fra?

Will Wertz: Lyndon LaRouche kom med følgende kommentar:

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende, forræderiske, britiske kup mod det amerikanske præsidentskab og selve nationen må stoppes, og gerningsmændene retsforfølges og fængsles. Det britiske system må opgives, og præsidenten må intet middel sky for at redde dette lands befolkning, og resten af menneskeheden, fra yderligere britiskdirigerede afsavn mod deres liv. Opgiv det britiske system; red folket.«

Det, jeg vil gøre her i dag, er at fremlægge den dokumentation, der viser, at det, vi i realiteten har her, ikke er en russisk indblanding i USA's interne anliggender; men at det snarere er en særdeles dirigeret indblanding på vegne af Det britiske Imperium. Dette er, hvad man burde efterforske, i modsætning til det såkaldte »aftalte spil« mellem præsident Trumps valgkampagneteam og så russerne. Det er meget vigtigt at dokumentere dette, og det er absolut afgørende, at dette kup stoppes; for, på dette tidspunkt i verdenshistorien, befinder vi os på randen af et nyt finanssammenbrud, langt større end i 2008. Vi befinder os i en situation, hvor briterne, for at opretholde deres bankerotte finanssystem, der har hjemsted i City of London og på Wall Street, har helliget sig til at bringe den amerikanske præsident til fald for at forhindre, at alternativet til dette sammenbrud bliver realiseret. Alternativet til dette sammenbrud er det, Lyndon LaRouche har kaldt Firemagtskonceptet; en alliance mellem USA, Rusland, Kina og potentielt Indien, og som repræsenterer den industrielle magt på denne planet og det overvældende flertal af verdens befolkning. Denne kombination kan løse bogstavelig talt ethvert problem, vi konfronteres med på planeten Jord, og hinsides. For eksempel kræver krisen over Koreahalvøen et samarbejde mellem USA, Kina og Rusland; hvor de to sidstnævnte er naboer til Nord- og Sydkorea. Kampen mod terrorisme i Mellemøsten og Nordafrika, som strækker sig endnu længere end dette, kræver et sådant samarbejde. Genopbygningen af verdensøkonomien

kræver et sådant samarbejde – især gennem, at USA slutter sig til bestræbelserne, som Kina har initieret – den såkaldte Silkevej eller Bælte & Vej Initiativet, som Lyndon og Helga LaRouche i årtier har kæmpet for og refereret til som Verdenslandbroen.

Alle disse problemer kan løses med dette samarbejde; og dette samarbejde ville ødelægge Det britiske Imperium én gang for alle. Det er, hvad der i øjeblikket står på spil. Jeg vil også påpege, at Det britiske Imperium rent historisk har været helliget massiv befolkningsreduktion, folkemord, og en reducere af verdens befolkning fra de nuværende mere end 6 mia. og til 1 mia. mennesker. Dette imperium er villigt til at bringe verden til randen af atomkrig med sin geopolitiske strategi mod Rusland og Kina. Det er det underliggende spørgsmål, der ligger bag det aktuelle forsøg på at gennemføre et kup mod USA's præsident.

Beviserne for den britiske involvering er gennemskuelige. Donald Trump annoncerede sin præsidentkampagne den 16. juni, 2015. Der var en artikel i *The Guardian* af 13. april, 2017. Her siger de, at »britisk efterretning blev først i slutningen af 2015« – dvs. få måneder efter, at Donald Trump annoncerede sin præsidentvalgkampagne – »opmærksom på det, det kaldte 'mistænkelige interaktioner' mellem personer med tilknytning til Trump og kendte eller mistænkte russiske agenter«. Artiklens titel lyder, '*British Spies Were First to Spot Trump Team's Links with Russia*'. I artiklen siger de, at disse såkaldte 'interaktioner' først blev afdækket af noget, der hedder Government Communications Headquarters – GCHQ, hvilket svarer til NSA. De gør meget ud af at pointere, at, »det er klart, at GCHQ på intet tidspunkt udførte en operation rettet mod Trump eller hans team, eller proaktivt søgte information. De angivelige samtaler blev opsnappet ved et tilfælde.«

De siger også, at GCHQ spillede en fremtrædende rolle på et tidligt tidspunkt, hvor de kickstartede FBI's efterforskning af Trump-Rusland, og som begyndte i slutningen af juli, 2016.

Husk, at det Republikanske Konvent, der nominerede Donald Trump, fandt sted fra 18.-21. juli, 2016. Så GCHQ følger Donald Trump få måneder efter hans annoncering af Republikanernes nominering til præsidentkandidat; og GCHQ kickstarter FBI's efterforskning af Donald Trump, sandsynligvis få dage efter hans nominering i juli 2016. Artiklen siger, »FBI og CIA forstod kun langsomt arten af de angivelige kontakter mellem Trumps associerede folk og russere. Dette skyldtes til dels amerikansk lov, der forbyder amerikanske tjenester at undersøge amerikanske borgeres private kommunikationer uden en retskendelse. De var uddannede til ikke at gøre dette.« Den lov, de henviser til, er selvfølgelig USA's Forfatning; som amerikanske efterretningstjenester desværre ikke har overholdt så nøje, som Edward Snowden afslørede.

De rapporterer dernæst, at Robert Hannigan, chef for GCHQ, i sommeren 2016 videregav materiale til CIA-chef John Brennan; og at Brennan brugte denne information til at lancere en stor efterforskning på tværs af tjenesterne, af et internt anliggende. Så det er et spørgsmål, om det er en overtrædelse af CIA's charter, at en sådan efterforskning overhovedet lanceres; og dernæst at briefe lederskabet i de Demokratiske og Republikanske formandsskaber og højtplacerede medlemmer af Husets og Senatets Efterretningskomiteer om denne information, som endnu i dag ikke er blevet bekræftet.

Dette er altså britisk efterretnings indblanding i valgene. Føj hertil dossieret, der blev udarbejdet af den såkaldte »tidligere« MI6-agent Christopher Steele. Dette har fungeret som køreplanen for FBI's efterforskning. Kopier af det blev givet direkte til FBI, hvis ikke af GCHQ, så af MI-6. Vi ved, at John McCain gav FBI en kopi, da han fik en sådan kopi. Hvad har vi så her mht. Christopher Steele? Han er en tidligere MI-6-agent; han arbejdede under dække af det Britiske Udenrigsministerium i ambassaden i Moskva, men var en efterretningsagent. Tilbage i 2009 dannede han et selskab ved

navn Orbis Business Executives. Fra mindst 2010 og frem havde han arbejdet med FBI's Enhed for Eurasisk Organiseret Kriminalitet, med hjemsted i New York City. Samme år, som Orbis Business Executives blev lanceret – 2009 – blev et andet selskab lanceret i USA, ved navn Fusion GPS; samme år. Så tidligt som i 2010, iflg. retslige dokumenter, havde disse to såkaldte selskaber en fortrolighedsaftale. Så selv om den officielle historie er, at Fusion GPS hyrede Orbis Business Executives til at udføre efterforskning af politiske modstandere imod Donald Trump på vegne af Hillary Clinton, så er kendsgerningen den, at disse to selskaber har arbejdet sammen siden deres oprettelse i 2009; og deres fortrolighedsaftale går tilbage til året efter, 2010. Denne fortrolighedsaftale bruges af Fusion GPS som en grund til ikke at overgive information til Senatets Retsudvalg, som har krævet det i forbindelse med dette dossier.

Så hvad har vi her? Vi har GCHQ, der kickstarter en efterforskning gennem international overvågning; vi har tidligere MI-6-agent Christopher Steele, der får information fra russere, som i dette tilfælde ikke er særlig pålideligt; og bruger dette som en køreplan til at lancere en efterforskning af USA's præsident efter, han var valgt. Det bør påpeges, at en af hovedpersonerne i FBI, der har været involveret i dette, er den tidligere, fungerende direktør for FBI. Han var fungerende direktør efter Comey gik, og han er nu erstattet af Christopher Wray. Men Andrew McCabe var i sin tidligere karriere chef for FBI's Enhed for Eurasisk Organiseret Kriminalitet i New York City. Senator Grassley har sendt en hel række spørgsmål til vicejustitsminister Rod Rosenstein om Andrew McCabe; for mistanken går ud på, at Andrew McCabe var direkte involveret som Christopher Steeles manager. Det bør ligeledes påpeges, at, på et vist tidspunkt, havde FBI i tankerne at betale Christopher Steele for at fortsætte sin såkaldte efterforskning. Det spørgsmål, som Grassley stiller, er, var McCabe involveret specifikt i denne situation? Man må her forstå, at Andrew McCabe aktuelt er

under efterforskning, fordi han var involveret i en beslutning om, at hans kone, Jill McCabe, skulle stille op til delstats-senator for staten Virginia mod senator Dick Black. Dette blev arrangeret gennem guvernør McAuliffe, en nær tilhænger af Hillary Clinton; som på det tidspunkt blev efterforsket af FBI. McCabe menes også at have været involveret i efterforskningen af Hillary Clintons e-mails. Der er her tale om en total interessekonflikt på vegne af McCabe; som måske var hovedpersonen, der arbejdede hos FBI med Christopher Steele.

Dette er forbindelsesleddet til Det britiske Imperium, som er direkte involveret i operationen imod USA's præsident. Dens formål er at ødelægge USA's præsidentskab, så præsident Trump ikke kan udvikle samarbejdsrelationer med Rusland og Kina i særdeleshed, i kampen mod terrorisme; og ikke kan arbejde på at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina omkring perspektivet for Bælte & Vej, som ville være afgørende for at udvikle USA's økonomi ved hjælp af det amerikanske systems metoder.

Jeg tror, vi slutter her og hører, hvilke spørgsmål, I har.

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

ROSS: I think you really pulled together the British origin of the whole Russia story around Trump; and it's sort of shocking thing that this dossier of material that was compiled by Steele, who as you note is a "former" MI-6 agent. If it's dirt on Trump coming from Russians, apparently that's fine to launch an investigation about using the CIA and the FBI. But the mere suspicion that Donald Trump might have gotten dirt on Hillary from Russians by any means – regardless of a hack or just getting information – is considered to be proof of some nefarious act.

Let me ask you; you had discussed the difference in

orientation between what the motivation would be behind a British outlook versus what America might do. Just as a reminder for our viewers, we're now four years into a process that was launched in September 2013 when President Xi Jinping of China, in a speech in Kazakhstan, announced the One Belt, One Road Initiative; which has now come to encompass dozens of countries around the world and hundreds of billions of dollars towards infrastructure and other cooperative investments. So there's really a new game in town taking shape on the planet. Could you describe for us or help us understand how the British view this; or understand the difference in outlook between British geopolitics compared to what the United States could adopt as a national policy orientation?

WERTZ: Yes. May I have photo 1? Now, the British policy is a policy of geopolitics; and this is a longstanding policy. In 1919, Halford Mackinder wrote a paper entitled "The Geographical Pivot of History". What he wrote there in summary is as follows: Who rules East Europe commands the Heartland. Who rules the Heartland commands the world island. Who rules the world island commands the world. As you can see from this graphic, Russia is the pivot area; the heartland. Surrounding it is an area which is called the Inner Crescent; which today would be called the Arc of Crisis, as defined by another geopolitician, Bernard Lewis. Who was born in Britain, but later became an American citizen. That's the policy that we've been carrying

out. Who rules East Europe? Think about the move eastward by NATO to the very borders of Russia. Think about the policy of regime change in the entire Arc of Crisis area indicated here as the Inner Crescent surrounding Russia. This is the policy that was also implemented under Zbigniew Brzezinski during the Carter administration. We see it today; it's continuing today with the regime change policies in Libya, in Egypt before it was reversed by el-Sisi against Morsi. We see it in Iraq beginning in 2003; we see it today in the attempt in Syria. Before that, we saw it in Afghanistan, and that's still a crisis today. We see it in Ukraine today. This is the geopolitical policy of the British which led to World War II by the way, because this was the policy of Hitler. The Mackinder policy was picked up Haushofer, who was instrumental in defining Hitler's policy of marching East to Russia – the Soviet Union at that time. So this is the geopolitical policy which is operative today. Contrast that now to the World Land-Bridge policy – photo 2, please. This is the policy proposed by Lyndon and Helga LaRouche. As you see, the world island is essentially Asia, Europe, and Africa. This policy is not limited to the so-called world island; this is a policy for all of humanity, extending into the Western Hemisphere. The policy is one of economic development. As the Chinese say, a “win-win” strategy; peace based upon economic development. That is the central conception, so as to realize the actual potential of humanity for further improvements in its standard of living, its quality of

mentation,
and its ability not only to develop the planet Earth for man's
benefit, but eventually to colonize outer space; which is
man's
fundamental mission.

So, these are the two contrasting views; and what Americans
and others throughout the world need to know is the British
Empire is alive, and it is carrying out the same policy which
it
has carried out at least over the last 100 years, which has
led
previously to world wars, and threatens to lead to world wars
today. But there is an alternative, which is the World
Land-Bridge, the One Belt, One Road policy; the Silk Road,
which
has been adopted by a vast majority of countries throughout
the
world.

ROSS: You talked about the British Empire and the
geopolitical objectives of Halford Mackinder. This is
sometime
in the past; you had mentioned its link to Adolf Hitler's
orientation towards attacking to the East. But today, I think
that most people believe that there is no British Empire; or
that
the power of the British Empire has waned so dramatically from
its peak that it's hardly a driving force in world affairs
today.

Why do you speak about the importance of the British Empire?
How
important is it today? What's its power? How does it exist?

WERTZ: Please show photos 4 and 3. Most people don't
understand that the British Empire is really based upon the
Venetian system. Venice was not big in terms of military
forces,

or geography; it's a city. Yet, the Venetian system, as a financial system, was an imperial system; and the British system

from its inception is modeled upon that financial imperial system. The goals of the British Empire are really totally anti-human. You could compare it to the Greek mythological figure of Zeus, who did not want mankind to develop; did not want

mankind to have science; did not want mankind to have technology.

In opposition to that, you had Prometheus, who gave man fire; science; the means of developing the human mind so as to further

the mission of humanity. The British policy is fundamentally a

policy of financial imperialism, particularly after World War II;

and it is also a policy based upon a perspective of destroying the notion of the sovereign nation-state; of reducing world population from the current levels of over 6 billion to a level

of 1 billion or less, as I said earlier.

I want to just indicate two of the leading figures in developing the British conception of empire. One is H.G. Wells,

who wrote a piece called {The Open Conspiracy} in the year 1928.

What he said in that is the following: "It lies within the power

of the Atlantic communities to impose a world state, a world directorate upon the world. The open conspiracy rests upon a disrespect for national sovereignty. Its main political idea, its political strategy is to weaken, deface, incorporate, or supersede existing governments. It considers all existing governments as entirely provisional in nature." At one point he

says, "There will be little need for a President." That's the

policy of H.G. Wells. As you can see, this is the policy of so-called limited sovereignty; it's the policy of super-national institutions. Like for instance, the European Union has become.

As you can see, the basic idea is to eliminate national sovereignty, create super-national institutions in which you'd have no need for a President. Of course that's the view that the

British take today. They would just as soon there not be a President who would assert the principle of national sovereignty

and develop the people through developing the economy of the nation, and working with other nations to have the same effect in

respect to the world population.

Bertrand Russell. Lyndon LaRouche at one point called Bertrand Russell the most evil man of the 20th Century. He's often known as an advocate of peace. Well, H.G. Wells made the

same kind of argument for world peace; that was the justification

for dictatorial methods. In the case of Bertrand Russell, after

World War II Bertrand Russell actually proposed – when he thought the United States had a monopoly on nuclear weapons – that the United States threaten to use nuclear weapons against the then Soviet Union. He was not able to act on that idea, because as it turned out, the Soviet Union developed nuclear weapons. But let me just read an interchange with Bertrand Russell on this subject. He was asked, "Is it true or untrue that in recent years you advocate that a preventive war might be

made against Communism, against Soviet Russia?" Russell: "It's

entirely true. And I don't repent of it now. It was not inconsistent with what I think now. There was a time just

after
the last war when the Americans had a monopoly of nuclear
weapons
and offered to internationalize nuclear weapons by the Baruch
Proposal. I thought this was an extremely generous proposal
on
their part. One which it would be very desirable that the
world
should accept. Not that I advocated a nuclear war; but I did
think that great pressure should be put upon Russia to accept
the
Baruch Proposal, and I did think that if they continued to
refuse, it might be necessary actually to go to war. At that
time, nuclear weapons existed only on one side, and therefore
the
odds were, the Russians would have given way. I thought they
would." Question: "Suppose they hadn't given way?" Russell:
"I
thought and hoped that the Russians would give way. But of
course, you can't threaten unless you're prepared to have your
bluff called."
So, this is the policy of Bertrand Russell; to create a one
world directorate as in the case of H.G. Wells, and to
threaten
preemptive nuclear war against the then-Soviet Union in order
to
enforce such a perspective. Now we are once again on the
verge
of, in this case, thermonuclear war; and that is the policy of
the British Empire. The British basically view war as one
means
by which they can reduce world population.

ROSS: In going after British policy, this seems to be
something that very clearly the U.S. has been opposed to since
its inception. The American Revolution, the first of the
complaints in the Declaration of Independence wasn't about

taxation without representation; it was that the King had refused his assent to laws that were necessary for the common good. I think the way that you posed things, in terms of Zeus and Prometheus, Between having power by preventing others from developing versus causing and fostering development is a very good way to look at the way at the relationship between the British Empire and the U.S. over our history. This must have shifted at some point given that there's so many factions in the U.S. now who are adopting policies that sound very much like British policies – the “responsibility to protect” doctrine, which was announced by Prime Minister Tony Blair in Chicago a decade ago. This has become sort of an orthodoxy almost in Washington, D.C., where it's considered perfectly natural to intervene in nations that aren't posing any particular threat to the U.S., in order to prevent some internal calamity, used as an excuse to cause the chaos that we've seen in Libya, the mess that we've seen in Syria, etc. So can you tell us more about this shift? Has this always been a fight inside the United States, or when did the U.S. begin to adopt an almost British outlook on foreign affairs?

WERTZ: It's important for people to maintain a perspective involving a long arc of history. People know in this country that the United States fought, before it became officially the United States and adopted a Constitution, fought a Revolution against the British Empire. In 1812, it was the British who burned down the White House. This has been an ongoing conflict

between the British and the United States. And when I'm referring to the British, I'm not referring to the British people, that should be very clear; I'm referring to the British

Monarchy, the British Empire as a system of government. Now, the

British also supported the Confederacy in the Civil War. And Lincoln was assassinated at the end of that war by individuals who it is believed were actually funded by the British, specifically by one James Bulloch, the uncle of Theodore Roosevelt, who was based in Great Britain during the entire Civil

War, and was essentially the foreign agent of Confederacy based

in Britain.

But the United States was able to proceed after the Civil War, and I think it became clear to the British that they were not going to be able to take over the United States by military

means, as in the Revolution, the War of 1812, or the Civil War,

but rather they had to use other means; although those other means continued to involve assassination. One of the key breaking points in the whole process was the assassination of President McKinley in 1901, and of course the person who became

President at that point was Theodore Roosevelt. This is in the

period leading into World War I, and under McKinley, and prior to

his assassination, the United States had very close relations with Germany under Bismarck, with Russia, with Japan. And this

was reversed by Teddy Roosevelt, who established the so-called U.S.-British "special relationship." And undoubtedly his uncle

and the influence of his uncle on Teddy Roosevelt played a

critical role in his perspective.

Now, Franklin Roosevelt had a completely different perspective. He traced his heritage back to Isaac Roosevelt, who

worked closely with Alexander Hamilton, and Roosevelt's entire policy was based on the American System of economy, the same kind

of American System of economy which President Trump has, in recent speeches in Kentucky, Detroit, and elsewhere, advocated,

including Glass-Steagall.

Now, during World War II, the British who had backed Hitler, had backed Mussolini, had backed Franco, realized when Hitler turned westward into France and threatened Great Britain, that they needed the United States to defeat Hitler at that point.

And what you have from that point on, is a situation where the British operated in the United States to help bring the United States into that war. But when Roosevelt died, what happened, is

that the British took over, once again. Not fully, but you had a

situation where the British began a process of trying to reverse

what Roosevelt had done. And during World War II there was a

famous meeting between Roosevelt and Churchill. Do you have

photo 5? [Stalin, FDR, Churchill at Tehran 1943] There was a

famous meeting between Roosevelt and Churchill [April 1941]

reported by Roosevelt's son, Elliot Roosevelt, in which Franklin

Roosevelt said, we're not fighting World War II in order to preserve the British Empire, but rather, after this war we're going to use American System methods of economic development to

develop the entire world and to end colonialism altogether.

When Roosevelt died, the British, through Churchill, through their intelligence agencies, and through Harry Truman, moved to

begin the process of attempting to bring the United States into this British Empire orbit, and that has been the ongoing conflict that we've had over the last 70 years or more. And it's not resolved to this day and it has to be resolved by defeating the British Empire.

During World War II, the British set up intelligence operations in the United States, – can I have pictures, 6, 7, and 8. There was an individual by the name of Sir William S. Stephenson, you see him there, Canadian born. He set up something called the British covert operations which operated under the cover of the British Security Coordination, which was

located in Rockefeller Center. And they ran covert operations in

the United States during this whole period, basically from 1939

through 1944, and he represented both MI6 and MI5; he worked directly with Allen Dulles who had an office in the same building, on the same floor as Stephenson. Dulles, of course, later became head of the CIA, until he was relieved of duty by John F. Kennedy. Stephenson also worked very closely with the FBI, with J. Edgar Hoover.

So, in a certain sense, this apparatus, from that period, consolidated after Roosevelt's death, and for instance, in 1946,

there was something signed called the "U.K.-U.S.A. Agreement" and

it was an agreement to have intelligence collaboration between the U.S. and the U.K. in respect to the Soviet Union and the East

bloc countries. This later was transformed into the "Five Eyes,"

which was the United States, U.K., Australia, New Zealand, and Canada. So in a very real sense, the United States became a

part

of the British Empire intelligence apparatus. And what we see today with GCHQ/MI6, their work with Brennan at the CIA, with Comey and McCabe at the FBI, and Clapper [as DNI], is a continuation of that U.S.-U.K. Agreement. The surveillance was

done under the codename "Echelon" and it's still being done under

that name; even after the Soviet Union collapsed, it's directed

against the former Soviet Union and East bloc countries. And that is what we see today, as I said. As Snowden, in describing

this relationship said, the Five Eyes are a "supranational intelligence organization that doesn't answer to the known laws

of its own countries." So that's the picture I can give you.

ROSS: This is a you might say chilling picture, a very scary picture. What is it that we ought to do? This is much bigger I think than people, even those who understand that a coup

is in process or that Russia-gate is a whole bunch of baloney, this is a lot deeper than what most people believe they're up against. I think you put out a very good picture of what we're

up against, what the mission is; could you lay out for our viewers what ought to be done: How do we fight against this? and

what do we create in its stead? What's our objective here?

WERTZ: Lyndon LaRouche yesterday said that we have to "pour it on." We have to really escalate the mobilization to get a breakthrough in respect to the VIPS memorandum which we discussed

at the very beginning. The whole edifice of the lie that the Russians interfered in the elections, that the Trump campaign

colluded with the Russians, is about to fall. And we have to make sure that it falls. As you indicated in the beginning, the

VIPS memo was produced in July, it was sent to the President, it's been sent to the Justice Department, it's been widely circulated. We, in our movement, got out something like 100 copies of the VIPS memo in offices in Washington, D.C. two weeks

ago, concentrating on the Intelligence Committees of both the House and Senate, as well as the Judiciary Committee. We also got this out, this week, at the Old Executive Office Building in

Washington, D.C. and at the Justice Department.

And the story is beginning to break: You mentioned the article in {The Nation}. This is a very powerful article that just appeared, and what the author, Patrick Lawrence, says is the

following: "Under no circumstance can it be acceptable that the

relevant authorities the National Security Agency, the Justice Department (via the Federal Bureau of Investigation), and the Central Intelligence Agency leave these new findings without reply."

[<https://www.thenation.com/article/unverified-russiagate-allegations-promoted-by-an-irresponsible-congress-and-media-have-become-a-grave-threat-to-american-national-security/>]

Now, the company that the DNC hired, CrowdStrike, the one that claimed that they had evidence that the Russians had hacked

the DNC computers, they just said, "we continue to stand by our

report," arguing that by July 5th, all malware had been removed

from the DNC's computers. But as Patrick Lawrence points out, "But the presence or absence of malware by that time is entirely

immaterial, because the event of July 5 is proven to have been

a

leak and not a hack.”

The point here is, you have {The Nation} article, you have Newsmax, which gave coverage to this; Bloomberg had an article yesterday on the VIPS and their conclusions. What’s required is

for the American people to take back their country and ensure that the Constitution survives, that the republic of the United

States survives. We have to mobilize to force a situation where,

instead of investigating Trump, what should be investigated is the British role in all of this and the role of members of U.S.

intelligence in participating in this attempt at a coup against

the United States of America and against the President of the United States of America. John Brennan recently argued that if President Trump were to fire Mueller as Special Counsel, that members of the Executive should refuse to obey his orders: That’s a call for a coup by the ex-CIA director.

So as Lyndon LaRouche said at the beginning, we’ve got to cancel the British system, we’ve got to save our people.

What’s

being run in this country is the equivalent of the British Opium

War against China, from 1800s in the opioid and more widespread

drug addiction that’s destroying this country. We have to free

the President, to be able to carry out the policies which he at

least has indicated he has an intention to implement, to the benefit of this country and the benefit of the world. That’s the

issue that’s before us right now.

So what I would encourage every American citizen to do, is

to contact the President: Tell him, that he has their support to move on this issue. It was not a hack, it was a leak. A lie has been used as a pretext for overthrowing the President of the United States, and it's being conducted by a foreign government, in collusion with traitors in the United States like Brennan and others. So those people should be investigated; and here you have a situation where a crime was allegedly committed at the DNC. The DNC hired its own private investigator; the private investigator announced what the conclusion of its investigation was. The police were never invited to the scene. They never secured the crime scene, they never investigated the crime scene, the computers have never been seen by the FBI. This is completely preposterous! And the entire country has been put in jeopardy as a result of something which is unheard of! Have you ever heard of a crime where the police were not allowed to secure the crime scene and investigate the crime? And the alleged victim of the crime, who's now carrying out a campaign against the President of the United States, is allowed to determine how the investigation is conducted and also what the conclusion of the investigation is. So this is intolerable! And as Patrick Lawrence said, it cannot stand that there is not a reply. The forensic evidence is solid. It is presented by experts from the NSA itself, who know how this is done. So we have to ensure that this lie collapses immediately,

that the people involved in this coup against the President are investigated and imprisoned if found guilty. That is what's required. So contact the President, tell him that you support him, and go in public with this. Demand that the representatives of the VIPS be allowed to testify before the various committees of Congress, to get at the bottom of this crime which has been committed against our President and against our country. And if we do that, then we create the basis for collaboration between the United States, Russia, China, and India, which, as Lyndon LaRouche said in his four powers concept, is the necessary means for dismantling the British Empire once and for all. What we need to do, is destroy Zeus and free Prometheus.

ROSS: Great. Our viewers have got an opportunity to join in on this. You've mentioned many of the ways that this can occur, and there's many things that supporters and activists are doing – holding rallies at their town hall, going to congressional meetings or on congressional teleconferences and bringing up the VIPS memo, bringing up the Russia-gate fraud. We're urging people to take pictures of their activities about this, take pictures of getting out the material about the Russia-gate fraud, and mark it “#Russia-gate fraud”; let everybody know and spread the word about this. We have a petition to the President, where we're asking Donald Trump not to try to hope that this Russia thing goes away, but to take it on directly, to “investigate this British subversion of the United States. And as you can see on the bottom of your screen, you can sign that petition [President Trump, Investigate British Subversion of the U.S.A.”] and spread

it to others at the link, <http://lpac.co/yt17>. We'll have that

link on the webpage for this week's webcast as well.

[<https://larouchepac.com/20170811/larouchepac-friday-webcast-will-wertz>].

So spread the word. We've got to defeat this coup; it's absolutely urgent to free up the United States to have a functioning Presidency, so we can take on matters that are actually important to our future, like implementing Glass-Steagall, putting in place the economic proposals of LaRouche, the Four Laws, to make it possible to finance an economic recovery and to do so in conjunction with China, with Russia, to put the world on a path towards development and progress. Help make that happen: Please contribute to the LaRouchePAC.

Will, I'd like to thank you for being on the show today, I think you really put together a very comprehensive picture on this, and we'll see everybody again, next week.

Amerikansk ruslandsekspert: Trump og Putin er oppe imod mainstream-fremstød for krig

10. aug., 2017 – The Nation havde den 10. aug. en artikel af ekspert i relationer med Rusland, Stephen Cohen, med overskriften, »*Unverified Russiagate Allegations, Irresponsibly Promoted by*

Congress and the Media, Have Become a Grave Threat to American National Security«. Cohen påpeger, at den nye runde af sanktioner mod Rusland, der blev vedtaget af Kongressen, i en situation, hvor Russia-gate-beskyldningerne forhindrer Trump i

at søge samarbejde med Rusland, skaber en situation, han kalder en ny kold krig, der er farligere end den 40 år lange konflikt, vi troede var blevet afgjort for to årtier siden.

Cohen påpeger de følgende to faktorer for at demonstrere dette:

Den aktuelle konflikt omfatter tre områder for potentiel konflikt pga. militæraktivitet fra NATO's eller USA's side: Baltikum og Ukraine på Ruslands grænser, samt Syrien, hvor amerikanske og russiske styrker opererer et vanskeligt samarbejde.

Der er ingen »mainstream« opposition til konflikt, som det blev demonstreret af den næsten enstemmige vedtagelse af sanktioner i Kongressen. Frygt for Russia-gate har holdt anti-koldkrigsledere tavse i offentligheden, og krigspolitikken er blevet vedtaget uden debat.

Cohen nævner en åbenlys partiskhed i dækningen, hvor Putin anklages for »sabelraslen«, når Rusland styrker forsvaret på sit eget territorium som respons til NATO's militære oprustning i dets nærhed. Endnu et eksempel er den manglende dækning af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) rapport, der tilbageviser myten om russisk hacking. VIPS blev dannet af efterretningsfolk, der opsagde deres stilling i opposition mod den svindelagtige afgørelse om, at Irak havde lagre af masseødelæggelsesvåben, og som var det morderiske påskud for krig, der efterlod denne nation som et ødelagt fristed for al-Qaeda og ISIS. Cohen påpeger, at denne partiskhed støttes af bestræbelser, der støttes af establishment-medier og politikere, der udøver censur af modstridende anskuelser.

Cohens konklusion er at rapportere den ironi, at Putin, som etablissementets fortalere portrætterer som en hensynsløs tyran, er en stærk fortaler for mådeholdenhed over for russiske krav om skrappe respons til de amerikanske

handlinger, lige så vel som, at Trump, med det samme ry, står alene, muligvis med nogen støtte fra vore europæiske allierede, der sammen med Rusland bliver mål for sanktionerne, som værende det lederskab, der måske kunne redde os fra en åben amerikansk/russisk konflikt.

<https://www.thenation.com/article/unverified-russiagate-allegations-promoted-by-an-irresponsible-congress-and-media-have-become-a-grave-threat-to-american-national-security/>

Foto: Den amerikanske ruslandsekspert Stephen Cohen.

The Nation udgiver artikel om VIPS-memorandum, der afslører Russia-gate

9. aug., 2017 – *The Nation*, USA's ældste avis og en af de mest læste blandt de liberale og progressive, har udgivet en fremragende rapport om *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) afsløring af svindlen med Russia-gate og vist, at der slet ikke fandt noget hack sted af DNC's computere, men derimod et inside læk til WikiLeaks. Artiklen vil blive ekstensivt cirkuleret til de liberale i Kongressen, der er medansvarlige for krisen, for de i Kongressen nyligt vedtagne sanktioner og for den overhængende fare for atomkrig.

Forfatteren Patrick Lawrence, en historiker og journalist, der personligt interviewede fire af hovedmedlemmerne af VIPS, gennemgår deres højtprofilerede CV'er og rapporterer ekstensivt om resultaterne af deres efterforskning.

Lawrence lægger ud med at advare om den dødsensfarlige krise,

der er blevet skabt af russofobien og efterretningssvindlen. Dernæst gennemgår han tidligere efterretningssvindelnumre i USA's historie, der blev begået for at retfærdiggøre krige eller kup, såsom sænkningen af Maine og løgne omkring Mossadegh og Ho Chi Minh. Han tilføjer: »Det er en sær følelse at gennemleve en af disse episoder, især en, der er så stor som Russia-gate. Men dens plads øverst på listen af en lang række fortilfælde kan ikke længere bestrides.«

Han konkluderer: »Efterforskerne fortjener et svar, de forrådte professionelle, der dannede VIPS som reaktion på skandalen med masseødelæggelsesvåben i 2003, fortjener det, og det gør resten af os også. Prisen for falskhed har sjældent været så høj.«

Se: <https://www.thenation.com/article/a-new-report-raises-big-questions-about-last-years-dnc-hack/>

Knus kuppet!

Leder fra LaRouche PAC, 10. august, 2017 – Det ville være en farlig farce at begrænse fokus til internationale brændpunkter. Det er USA, det handler om – og ikke andre ting. Pointen er, at I kan gøre det; I har magten til at organisere folk i denne situation og bringe det hele sammen til en forenet handling. I skal ikke sætte jer hen og vente. Vi må knuse dette problem nu, mens vi stadig har det. VIPS, *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, er ikke ukendt i Kongressen – hvilket gør det så meget desto mere grotesk, at Kongressen næsten enstemmigt vedtog disse uhørte, forfatningsstridige sanktioner. Man vrider armen om på dem! Det er, hvad der finder sted – Kongressen er rædselsslagen. Vi må få budskabet igennem! »Desværre har nogle af vore

kongresmedlemmer mistet hukommelsen!« I kan ikke bare se til – I må sige, »Lige et øjeblik, kammerat! Vi, det amerikanske folk, er den myndighed, der må respekteres!«

Følg denne kurs. Lægt vægt på denne myndighed, der skal respekteres. Det er den eneste måde at gøre det på. Fremlæg støtten fra diverse steder i hele verden, få banket regeringen på plads, og lav en helvedes ballade med alle, der ignorerer dette. Bliv ved, for fuld fart! Tab det ikke af syne! Bliv ved, nu! Det er den eneste måde, dette problem kan løses på! Men I kan løse det, hvis I vil. Det er det eneste, I behøver gøre – så gør det! Det kan sænkes, hvis I gør det rigtigt. Vi må det sætte over et varmt blus – være sikre på, at vi gør det. Og det er den eneste måde, vi virkelig kan løse dette problem på.

Vi er nu ved at runde et vigtigt hjørne i kampagnen for at tvinge memorandaet af 24. juli frem, og ødelægge »Russia-gate« som et instrument for at omstøde valget, og Forfatningen. I dagens LPAC-briefing dækkede vi den udtømmende artikel i *The Nation* af den fremtrædende, prisvindende journalist, Patrick Lawrence (tidligere kendt som Patrick L. Smith). Inden for få timer blev dette fulgt op at en hel artikel af Stephen Cohen i samme avis, og som citerede VIPS og Lawrence og traf den konklusion, at »Russia-gate«-kuppet imod præsident Trump skaber den reelle trussel om atomkrig.

Her til morgen udgav *Bloomberg News* en omfattende og meget kompetent artikel af Leonid Bershidsky, »*Why Some U.S. Ex-Spies Don't Buy the Russia Story*«

<https://www.bloomberg.com/view/articles/2017-08-10/why-some-u-s-ex-spies-don-t-buy-the-russia-story>.

Bershidsky samler alle beviser og citater fra VIPS og deres kilder og siger det uden omsvøb til presse og regeringsinstitutioner: I kan ikke længere dysse dette ned! Alt må komme ud, nu!

Vi må nu presse fremad og gøre det til landets lov.

Foto: Præsidenterne Putin og Trump mødes på sidelinjen af G20 i Hamborg, 7. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

VIPS-afsløring af svindel bag Russia-gate bryder ud i USA-avis 'The Nation'

Leder fra LaRouche PAC, 9. august, 2017 – The Nation, USA's ældste avis og en af de mest læste publikationer blandt liberale og progressive, har udgivet en stærk og omfattende rapport om Veteran Intelligence Professionals for Sanity's (VIPS) afsløring af fupnummeret med Russia-gate, efter rapportens forfatter interviewede fire af VIPS' hovedmedlemmer om deres arbejde. Forfatteren, Patrick Lawrence, advarer om faren for krig, som er blevet skabt af det anti-russiske hysteri, der er baseret på løgne, og konkluderer: »Efterforskerne fortjener en respons, de forrådte professionelle, der dannede VIPS efter skandalen om masseødelæggelsesvåben, der udviklede sig i 2003, fortjener det, og det samme gør vi andre. Prisen for falskhed har sjældent været så høj.«

Den internationale LaRouche-bevægelse har påtaget sig ansvaret for at få VIPS-rapporten ud i verden, for at bryde igennem Kongressens afvisning af at efterforske det, og mediernes afvisning af at dække det. Samtidig med, at frivillige i LaRouche PAC, siden rapportens offentliggørelse i juli, har cirkuleret den i hele verden, har de også leveret rapporten til hvert eneste medlem af Husets og Senatets efterretnings- og retsudvalg. I dag leverer et andet team rapporten til Old

Executive Office Building (regeringsbygning i Washington, hvor bl.a. flere præsidenter og vicepræsidenter har haft kontor) og Justitsministeriet.

Præsident Trump og udenrigsminister Tillerson har gjort det overvældende klart, at verdens to atomsupermagter må være venner, ikke fjender. Præsidenten har ligeledes direkte nævnt Kongressen som værende den ansvarlige part for den nuværende, farlige tilstand mellem disse to nationer i kølvandet på den forkastelige, næsten enstemmige vedtagelse i Kongressen for at gennemføre sanktioner mod Rusland, og endda mod vore allieredes foretagender, der gør forretninger med Rusland. Kongressen må tvinges til at afslutte denne McCarthy-heksejagt og i stedet lancere en fuld efterforskning af krigspartiets løgne ved hjælp af beviserne i VIPS-rapporten.

Dette krigsparti er ligeledes engageret i det aktuelle, eskalerende hysteri omkring Nordkorea. Alt imens pressen er fuld af jamrende overskrifter, baseret på et fake »læk« i *Washington Post* fra en unavngiven efterretningskilde om, at Nordkorea skulle være i stand til, og rede til, at 'nuke' Guam eller endda San Francisco eller Washington (en løgn, der let kan afvises af enhver kompetent videnskabsmand eller efterretningsekspert), så fortalte talsperson for Sydkoreas præsidentielle kontor en ganske anden historie: »Jeg er ikke enig i den påstand, at Koreahalvøen skulle stå over for en umiddelbar krise«, sagde han. Han erkendte, at krisen var alvorlig, men tilføjede: »Vi arbejder på fundamentalt at løse det nordkoreanske atom- og missilspørgsmål snarest muligt, og vi arbejder med overbevisningen om, at muligheden herfor er meget høj.« USA's udenrigsminister Tillerson sagde til pressen: »Jeg mener ikke, der er nogen umiddelbar fare, efter min mening.«

Krigspartiet er fast besluttet på at drive præsident Trump ud i en krig med Rusland og Kina og forfærde den amerikanske befolkning i en sådan grad, at den vil støtte det, eller i det mindste gå med til det, som den gjorde i Irak, Libyen og

Syrien. Problemet ligger i den psykologiske betingning af befolkningen hen over generationerne siden Franklin Roosevelts død, og især siden mordet på Jack Kennedy. Det er det britiske problem – at man accepterer imperium, geopolitik; at vi kun kan komme frem på bekostning af andre, at menneskeheden ikke er spor anderledes end de vilde dyrs hund-over-hund-verden. Denne britiske ideologi afviser den blotte eksistens af menneskehedens fælles mål generelt, af det, Xi Jinping kalder »win-win« som grundlaget for den Nye Silkevej. Den afviser ethvert menneskes potentiale for kreativitet, som er grundlaget for menneskeligt fremskridt – og som engang var det almindelige element i den amerikanske ånd.

Dette kulturelle forfald blev lanceret efter mordet på JFK med den overlagte oversvømmelse af befolkningen med narko, med mere og mere degenereret støj, der gør det ud for musik, med 'grøn, anti-videnskabspropaganda og med udskiftning af frihed med utæmmede friheder. Nu oplever den amerikanske befolkning resultaterne: den historisk værste narkokrise, der berører hver eneste familie, mens vores industri er brudt sammen og byerne falder fra hinanden, som i Manhattan.

Disse ting kan ikke simpelt hen fikses. Det er systemet, det britiske system, der er mislykket og må erstattes med en ny anvendelse af det amerikanske system, som nu gennemføres under Kinas lederskab – den Nye Silkevej til fred gennem udvikling. Trump har forpligtet sig og nationen til dette nye paradigme, men må befris fra den »farvede revolution«, der føres imod ham af krigspartiet. VIPS-rapporten ødelægger hele rammen for krigspartiets forræderi imod Amerika og den menneskelige race. Cirkulér den overalt.

Tysklands udenrigsminister Gabriel angriber igen USA's nye sanktioner mod Rusland

9. aug., 2017 – Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel (SPD) angreb igen de seneste, amerikanske sanktioner mod Rusland.

»Det er vigtigt for os, den såkaldte Vesten, at holde sammen«, sagde han iflg. TASS. »Loven om gennemførelse af sanktioner, der blev vedtaget i sidste uge, er til skade for dette sammenhold.«

Han sagde, at han mente, den amerikanske præsident Trump havde behov for »en tæt koordinering [med europæiske partnere], før han håndhævede sanktionerne. Desuden er sanktioner mod europæiske selskaber totalt uacceptable.«

Han sagde også, »Samarbejde mellem russere og amerikanere er nødvendig i Syrien, Libyen og Ukraine, i kampen mod Islamisk Stat og i mange andre spørgsmål«, lød TASS' rapport.

Foto: Den tyske udenrisminister Sigmar Gabriel.

Historisk aftale mellem Italien og Kina om Tchadsøen

7. aug., 2017 – Støttet af deres respektive regeringer, underskrev det italienske ingeniørfirma Bonifica Spa og PowerChina, et af Kinas største, multinationale selskaber, en hensigtserklæring om samarbejde omkring undersøgelse, og

sluttelig udførelse, af konstruktion af det største infrastrukturprojekt, der nogen sinde er besluttet for Afrika, og som er det integrerede projekt for vandoverførsel, energi og transport ved navn Transaqua.

Erklæringen blev underskrevet under et møde mellem de eksekutive ledere af de to selskaber i Hangzhou den 6.-8. juni i overværelse af den italienske ambassadør til Kina, men det blev først kendt i begyndelsen af august.

Transaqua er en idé, der blev udviklet af Bonifica i 1970'erne, om at bygge en 2.400 km lang kanal fra den sydlige region af den Demokratiske Republik Congo, og som ville opfange bifloderne på Congoflodens højre bred gennem dæmninger og reservoirer og, gennem tyngdekraften, bære op til 100 mia. m³ vand om året til Tchadsøen med det formål at genopfylde den skrumpende Tchadsø, og desuden producere elektricitet og rigeligt vand til overrisling. Kanalen ville blive en hovedtransportinfrastruktur for det centrale Afrika.

I de seneste årtier er situationen omkring Tchadsøen blevet mere og mere eksplosiv og presserende. Mens udtørringen af søen har fremtvunget en masseemigration til Europa, er forarmelsen af regionen blevet en frugtbar grobund for rekruttering af terrorister til Boko Haram. Selv om Transaqua tilbød en løsning på disse problemer, har vestlige nationer og institutioner hidtil afvist at acceptere det, med finansielle og ideologiske påskud.

Takket være LaRouche-organisationens kamp i alle disse år, sammen med ophavsmændene til Transaqua-ideen, kan dette projekt nu blive til virkelighed inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet. *EIR* og Schiller Institutet har gjort det muligt for Kommissionen for Tchadsøens Bækken (LCBC), under nigeriansk lederskab, og ophavsmændene til Transaqua at komme sammen, og at Transaqua er blevet anerkendt som den eneste, realistiske løsning. I december 2016 underskrev LCBC et forståelsesmemorandum med PowerChina og arrangerede sluttelig

kontakt mellem de italienske og kinesiske selskaber.

Den nigerianske minister for vand, Suleiman Adamu, der talte om 2016-MOU'en til *Nigeria Tribune* den 25. juli, bemærkede, at PowerChina hr ansvaret for den interne overførsel i selve bækkenet. »Kina gør præcis det samme, de overfører vand fra det sydlige Kina til det nordlige Kina. Lige som Nigeria har det sydlige Kina mere vand end det nordlige Kina. I den nordlige del er nogle områder halvtørre, så de overfører vand. Kanalen, de byggede, er på i alt omkring 2.500 km, og det er Fase 1.

Leder af LCBC, engelske Abdullahi Sanusi, har udtrykt sin overbevisning om, at det nye samarbejde vil lykkes med at »blive en del af god historie og bringe håb til dem, der ikke har nogen stemme«.

Se også: »EIR Brings Transaqua Plan, BRICS to Lake Chad Event«, *EIR*, 5. dec. 2014.

Tag den 'historiske udfordring' op

Leder fra *LaRouche PAC*, 8. august, 2017 – I dag svarede Lyndon LaRouche, efter en briefing om de seneste, dystre økonomiske overskrifter fra Tyskland, at det, vi ser, er et generelt »kollaps af den fysiske økonomi« i det transatlantiske område. Han talte om, hvad det betød mht. den politiske krise og understregede, at, selv om nogle mennesker har gode hensigter og kommer med specifikke forslag, så fungerer de ikke desto mindre i det samme, mislykkede system. LaRouche opsummerede: USA's økonomi er ved at synke. Frankrig er i en tilstand, hvor det intet bidrager med. Tyskland er ikke meget bedre stillet.

Og det bliver værre og værre. Hele paradigmet må udskiftes, og dét hurtigt.

Da det blev nævnt, at vi var heldige, at præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin ikke er brushoveder, erklærede LaRouche sig enig heri, men understregede, at vores problem er, »andre ønsker ikke at gøre det, som det er deres job at gøre«. Dette er vores »historiske udfordring«.

Vores umiddelbare opgave, især i USA, er at mobilisere kræfterne til at besejre kup-operationen, den »farvede revolution«, som er lanceret mod præsident Donald Trump, selve nationen, og ligeledes mod Rusland. Det kommer fra London, Inc., med det formål at aflive potentialet for gode relationer mellem USA og Rusland, og mellem USA og Kina, og venligtsindede relationer generelt mellem øst og vest til fordel for udvikling og fred for alle berørte. Hvis dette onde slæng lykkes, betyder det ikke alene afsavn, men fuldt optrappet krig. De må stoppes.

Vi er oppe imod en »hade-storm«, er sådan, som en ledende tysk, politisk person udtrykker det. Partiformand for de Frie Demokrater, Christian Lindner, opfordrede i sidste uge simpelt hen til en »konstruktiv dialog« med Rusland og, i særdeleshed, til at sætte det varme spørgsmål om Krim i bero («in provisium») under disse konsultationer. I går fortalte Lindner så, at han er blevet angrebet af en »hade-storm« af fordømmelser for sine forslag, som kommer fra *Bildzeitung*, en stor, tysk avis, og fra andet hold. *Bild Zeitungs* overskrift var, »Lindners hygge-kurs over for Putin«.

USA's udenrigsminister Rex Tillerson kom ligeledes i går ud for en hade-storm af fordømmelse for den forbrydelse, man tillagde ham, ikke at aktivere en anti-russisk propagandaenhed i Udenrigsministeriet. Kongresmedlem Eliot Engel (D-NY) offentliggjorde et brev, han havde sendt til Tillerson den 4. august, hvor han anklagede udenrigsministeren for ikke at handle »for at bekæmpe Ruslands og ISIS' propagandakampagner ...

Det er ikke acceptabelt for kongresmedlemmerne, at informationskrig fra Ruslands og ISIS' side forbliver ubesvaret«. Engels brev blev sendt til Tillerson den 4. august, dagen før Tillerson mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i Filippinerne, hvor de aftalte at fortsætte diplomatiske forhandlinger, uagtet uoverensstemmelser.

Disse to hysteriske hændelser, der er typiske for begivenheder, der nu er hverdagskost, er ikke en manifestation af fjendens styrke, men derimod af deres sindsforvirring. Som LaRouche PAC-rapporter fra vores organisering i hele USA viser, hvor som helst folk får grundlaget for at kende sandheden og hvad der kan gøres, så kommer deres humanitet frem. Senere på ugen vil LaRouche PAC udstede en ny appel om nødvendigheden af at handle nu.

Foto: Lyndon LaRouche, amerikansk statsmand, økonom og filosof; sammen med sin hustru, Helga Zepp-LaRouche, ophavsmand til 'Verdenslandbroen' – Den Nye Silkevej – som en politik for fred gennem udvikling, og som nu er officiel kinesisk politik i form af Kinas Ét Bælte, én Vej.

**Sanktioner mod Rusland:
Et kup mod USA's Forfatning
– Tyskland må forsvare sine
interesser!**

Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må, ligesom alle andre berørte stater, sætte sig til modværge mod USA's fordring på amerikanske loves ekstraterritoriale gyldighed, hvilket strider mod Folkeretten. Det rette forum for dette ville være FN's Generalforsamling, som begynder i september, og som er den indlysende forsamling til at vinde gehør for Folkerettens gyldighed.

Men det allervigtigste er imidlertid at etablere en fuldstændig ny og højere politisk platform for relationer mellem nationer. Den nuværende kurs for sanktioner, modsanktioner, handelskrig, optrapning af geopolitiske provokationer, stedfortræderkrige – hvor skal det ende? I en stor atomkrig?

Hvis vi tyskere har lært noget som helst af de to verdenskrige i det 20. århundrede, så bør vi nu energisk gribe initiativet og ikke alene sætte en ny ruslandspolitik på dagsordenen, men også tage imod Kinas tilbud om et win-win-samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej og sammen med Rusland, Kina og andre nationer genopbygge Mellemosten og det øvrige Sydvestasien, der er blevet ødelagt af Blairs, Bush' og Obamas krige, og ligeledes udvikle Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Tyskland: Hade-storm imod FDP-leder Christian Lindner

for at opfordre til konstruktiv dialog med Rusland

8. aug. 2017 – I kølvandet på formand for det tyske parti, Freie Demokratische Partei (FDP), Christian Lindners politisk ukorrekte opfordring, den 4. aug., til en fordomsfri genstart af dialog med den russiske præsident Vladimir Putin, inklusive midlertidigt at tolerere (men ikke anerkende) Ruslands genforening med Krim, er en stor hade-storm imod ham brudt ud i mainstreammedierne, såvel som også i den tyske regering og de regerende partier, CDU og SPD. Dette er paradoksalt for Socialdemokraterne (SPD), eftersom Lindner refererede til Willy Brandts »Ostpolitik« fra for 50 år siden, på den Kolde Krigs højdepunkt, på det tidspunkt, hvor SPD's formand Willy Brandt var kansler.

Nu har SPD's kanslerkandidat Martin Schulz ikke sagt et ord om sanktionerne, Rusland og relaterede spørgsmål i de seneste par uger. 'De Grønne' er anti-russiske og har også sluttet sig til fordømmelsen af Lindner. Han har imidlertid fået støtte fra formand for Linke-gruppen i Forbundsdagen, Sahra Wagenknecht.

Henvisninger til den gamle »Ostpolitik« er fint nok, kommenterede Lyndon LaRouche i dag, men de tilhører det gamle paradigme. Det nye paradigme er den Nye Silkevej, som Lindner desværre ikke nævner.

Men foreløbig har Lindner ikke trukket sig: Han skrev i går på sin Facebook-side, at han undrede sig over denne hade-storm, eftersom han »blot havde sagt offentligt, hvad de fleste mennesker alligevel tænker og gør bag scenen«.

I dag siger han til *Bild Zeitung* i et interview, som tabloidavisen har givet overskriften, »Was soll der Kuschelkurs mit Putin, Herr Lindner?« (tilnærmelsesvis, Hvad

er der med hygge-kursen over for Rusland, hr. Lindner?), at, selv om han holder fast i sanktioneerne mod Rusland som alle andre, ønsker han ikke at »acceptere truslen om en eskalerende spiral og et våbenkapløb«. Lindner siger, at forbedringer i relationerne med Rusland ikke vil begynde med de store spørgsmål, men med de mindre, og at det bør afprøves af vestligt diplomati. Han har aldrig krævet mere end dette, fastslår Lindner, og derfor undrer han sig over, hvorfor der er et sådant hysteri over for hans anskuelser.

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=20984>

Foto: FDP-formand, Christian Lindner.

USA: Kongresmedlem kræver 'Sandhedsministerium' for krig med Rusland

8. august, 2017 – Kongresmedlem for New York, Eliot Engel (D), er i færd med at mobilisere for, at Kongressen skal følge op på sin forfatningsstridige anti-russiske lov fra slutningen af juli, der tilraner sig den udøvende grens ansvar for at udøve udenrigspolitik, ved at lovgive, at Udenrigsministeriet nu skal udføre anti-russiske, psykologiske operationer (PSYOPS) som i krigstid.

Denne trussel var indeholdt i et brev, der blev sendt til USA's udenrigsminister Rex Tillerson den 4. aug. og offentliggjort i pressen i går. Det kom som respons til *Politicos* rapport om, at Udenrigsministeriet holder \$60 millioner, der er øremærket til Udenrigsministeriets »Global Engagement Center«, tilbage, i stedet for at pumpe anti-

russisk propaganda ud, som det, i de sidste dage af Obama-administrationen, blev bemyndiget til at gøre.

Idet han sidestiller Rusland med ISIS, raser Engel imod Trump-administrationens afvisning af at lancere krig mod Rusland. »Jeg er alvorligt bekymret over rapporter, der siger, De har besluttet ikke at anvende midler, som Kongressen har bevilget til at bekæmpe Ruslands og ISIS' propagandakampagner. De trusler, vi konfronteres med fra disse fjender, er klare ...

»Atter synes det, som om denne administration simpelt hen ikke fatter budskabet om Rusland, så lad mig sige det ligeud: Rusland er ikke Amerikas ven. Præsident Putin angreb amerikansk demokrati. Han ønsker at splintre vestlig enhed og underminere vore alliancer. Hans handlinger kræver en hård respons, og ikke den forkælelse, som præsident Trump synes fast besluttet på at give ham.«

Og så, truslen: »Vores tværpolitiske lovgivning, der blev vedtaget med et overvældende flertal i Huset og Senatet, blev udformet til at beskytte USA mod Vladimir Putins aggression og straffe Moskva for at intervenere i amerikansk demokrati, invadere Ukraine og andre ondsindede handlinger ... Det er ikke acceptabelt for medlemmer af Kongressen, at informationskrig fra Ruslands og ISIS' side forbliver ubesvaret. At gøre ingenting er ikke en mulighed. Jeg opfordrer Dem indtrængende til at udarbejde en strategi og samarbejde med Kongressen om at implementere den omgående. I modsat fald vil Huset og Senatet finde lovgivningsmæssige alternativer til at dirigere administrationen til at behandle Ruslands og ISIS' trusler med den alvor, de fortjener.«

Det tværinstitutionelle Global Engagement Center blev oprettet efter en eksekutiv ordre fra præsident Obama i marts, 2016, og havde oprindeligt base i Pentagon med opgaven at koordinere »kommunikationsaktiviteter i hele regeringen, dirigeret mod udenlandsk publikum i udlandet, med det formål at modgå meddelelsesaktiviteten og mindske indflydelse fra

internationale terroristorganisationer«, såsom ISIS. Før han forlod embedet, udvidede Obama i december 2016 centrets mission til specifikt at sigte på Rusland, Kina og Nordkorea for »statssponsoreret misinformationskampagner« gennem en bestemmelse i Budgetloven for det Nationale Forsvar (National Defense Authorization Act), der også lagde det tværinstitutionelle center under Udenrigsministeriet.

Amerikanere bør gøre sig fuldstændig klart, at det, udenrigsminister Tillerson her gå imod, er fremstødet for krig. Dette center, som den australske journalist John Pilger skrev den 5. august, er udformet til at være »et sandhedsministerium ... med den opgave at levere en officiel narrativ om kendsgerninger, der vil forberede os til den reelle mulighed af atomkrig«.

Sandhedsministeriet var mediehjernevaskcentret i Bertrand Russels ånd, i George Orwells dystopi 1984, og hvis motto lød, »Krig er fred, frihed er slaveri, uvidenhed er styrke«.

Foto: En bronzestatue af George Orwell, den britiske forfatter af romanen '1984', (udgivet 1949), af den britiske skulptør Martin Jennings, blev indviet i december 2016 uden for BBC's hovedkvarter i London. Orwell-citatet på muren lyder, 'If liberty means anything at all, it means the right to tell people, what they do not want to hear'. (Hvis frihed betyder noget som helst, så betyder det retten til at fortælle folk det, de ikke ønsker at høre).

George Orwell arbejdede for BBC under Anden Verdenskrig, men opsagde sin stilling i 1943 med begrundelsen, at 'det ikke var umagen værd'.

USA's udenrigsminister Tillerson siger, politikken over for Rusland er for samarbejde om Syrien, Afghanistan og Ukraine

8. aug., 2017 – På sin pressekonference i Manila, blev USA's udenrigsminister Tillerson, på typisk 'fake-news' manér, spurgt: »Hvordan responderer De til kritikere, der siger, at De formilder russerne, og at, på trods af deres tidligere angreb og igangværende angreb på vestligt demokrati, så søger De samarbejde i stedet for at afskrække disse angreb?«

Tillerson eftersnakkede indledningsvis »russerne blandede sig i valget« og sagde, han drøftede det med udenrigsminister Sergei Lavrov, men sagde så:

»Men når dette er sagt, så har vi også meget vigtige, nationale sikkerhedsinteresser i Mellemøsten, i Syrien. Vi har en vigtig, national sikkerhedsinteresse i Afghanistan og denne del af verden. Og vi har tungvejende behov for at begynde at adressere situationen i Ukraine. Russerne har antydnet, at de er villige til at begynde at forhandle med os om en vej frem mht. Ukraine. Som I ved, så har vi udnævnt en særlig repræsentant til forhandlinger med Rusland, men også koordinering med alle parterne således, at det er fuldt synligt for alle parter, at vi ikke forsøger at indgå en eller anden aftale på sidelinjen, der på nogen måde ekskluderer deres interesse.«

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson under ASEAN-topmødet i Manila, Filippinerne, søndag, 6. aug., 2017.

LPAC-interview med VIPS' Ray McGovern.

LPAC-video 28. juli 2017

Uddrag af Jason Ross' interview med Ray McGovern, medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS):

VIPS afsluttede deres memo med at spørge, hvem er Guccifer 2.0? De siger, »Vi bør måske spørge FBI«. Så jeg spurgte Ray McGovern, »Hvorfor bør vi måske spørge FBI?«

McGovern: Efter det blev afsløret, at DNC var blevet, om jeg så må sige, 'hacket', ville det, der normalt ville ske, med mindre jeg skulle tage meget fejl, være, at FBI ville blive indbudt til at se på det og finde ud af, hvem, der gjorde det. Eller DNC ville sige, »Vil I ikke nok komme og se, hvem der gjorde dette?« Men ved I hvad? Ingen af dem syntes at være særligt interesserede i at se på det. Så, med al respekt – og vi skylder faktisk ikke meget respekt – James Comey er skyldig i embedsmisbrug, og ikke blot embedsmisbrug. Folk skriger, at dette er en krigshandling, og han læner sig tilbage og siger, »Jeg ønsker ikke at sende mine teknikere ind her? Hvorfor? Ja, jeg kan fortælle jer, hvorfor. Det ser for mig ud, som om, at, når man er efterretningsanalytiker, så har man tendens til at forbinde punkter; det er, hvad vi kalder en analytiker af alle kilder. Man ser ikke kun på de tekniske detaljer, de kriminaltekniske data, vi nu har, men også på, hvad der sker udenfor; hvad man finder ud af gennem aviserne. Og derfra ved vi, at CIA, med hjælp fra NSA, havde udviklet – det tog dem 15 år – en utrolig evne.

Ross: Denne evne, McGovern henviser til, er det, WikiLeaks

afslørede i marts, med Vault 7-programmet. Ét aspekt af dette program hed Marble Framework; noget, CIA udviklede, og som gjorde det muligt at sløre kilden til cyber-angreb. Med andre ord, så havde CIA brugt en enorm indsats – hr. McGovern skønner det til milliarder af dollars, der blev brugt – til at udvikle evnen til at udføre hack, og dernæst at kunne tilskrive dem til andre nationer, til andre aktører. Han siger, at dette Marble Framework gjorde det muligt for CIA med overlæg at plante falske beviser for russisk involvering. De havde tekst med kyrilliske bogstaver, der kunne indsættes; med andre ord, så var det muligt at få det til at se ud, som om angriberne kom fra Rusland. Spørgsmålet er så, er dette blevet efterforsket? Har Trump med sine efterretningstjenester diskuteret en efterforskning for at finde ud af, om denne type evner blev brugt? Hr. McGovern siger, at det er blevet afsløret, at de blev brugt i 2016. Var det dette, de blev brugt til? *Det ville en efterforskning kunne vise.*

Dette rejser også spørgsmålet: Hvorfor denne fjendtlighed imod Rusland? Er dette en kynisk kampagneplan fra Demokraterne for at komme sig over et valg, som de tabte, og forsøge at afsætte Trump og forsøge at få magten i landet tilbage? Eller hvad andet er der i spil her? Hvorfor blev denne lov om sanktioner vedtaget så enstemmigt, med kun tre kongresmedlemmer (i Huset), der stemte imod, og kun to senatorer? Vi spurgte Ray McGovern, hvad han mente om dette:

McGovern: Det kommer mest fra Demokraterne, sært nok. Og det var oprindeligt, som jeg før forsøgte at forklare, et forsøg på at sværte russerne for at hjælpe Hillary til at blive valgt. Da hun så ikke blev valgt; »Hovsa! Vi kan stadig bruge dette her.« Hvordan kan vi bruge det? Til at vise, at Hillary ikke tabte valget; det kunne ikke skyldes, at hun ikke var en særlig god kandidat, eller at ingen stolede på hende. »Det er russerne!« Så nu tror de fleste amerikanere – ifølge opinionsundersøgelserne – at denne her fyr, Trump, som vi nu har som præsident, er der, fordi Vladimir Putin hjalp ham med

at blive valgt. Det er dårligt! Det er virkelig dårligt.

Hvad er så målet nu? Jamen, målet er ikke alene at gøre Trump illegitim, men også at blive ved at fyre op under spændingerne med Rusland, så der ikke kan komme en reel detente; så vi kan sværte russerne og sige, »Se så dér!«

Ross: Det andet mål, eller den anden begivenhed, der forårsagede hele dette Ruslands-hysteri, var det, der skete i Ukraine; hvor et kup i 2014 væltede den valgte præsident af Ukraine og installerede en ny regering. USA's involvering i dette kup var helt åbenlys; det var klart som dagen. De af os, der så med, så på YouTube videoer, der dækkede audio-optagelserne af amerikanske regeringsfolk, der planlagde, hvordan den nye, ukrainske regering skulle se ud. Victoria Nuland var involveret i at være med til at etablere en ny regering i Ukraine. Som resultat af hele denne udvikling kom Krims gentilslutning til Rusland. Dette er blevet brugt til at sige, »Vi får aldrig fred med Rusland, før Rusland giver Krim tilbage til Ukraine« – hvilket med sikkerhed aldrig vil ske – »sanktionerne vil fortsætte. Rusland er alles fjende.«

Med dette in mente, at det var USA's indblanding i Ukraine, der skabte betingelserne for destabilisering i den østlige del af Ukraine, som sluttelig førte til Krims gentilslutning til Rusland, kan vi stille os selv spørgsmålet, »Hvad vej går dette, hvis denne udvikling ikke stoppes?« Her er, hvad hr. McGovern havde at sige om det:

McGovern: Læg alt dette sammen, og man får en syntetisk; en slags kunstig konstruktion af Vladimir Putin som selveste Djævelen. Hele pressen foretager denne 'meme' (indforstået information), og alle går med på det – især Demokraterne – og det er det mest besynderlige, jeg nogen sinde har set. Her har vi Donald Trump. Han vil gerne tale med Putin; og hvad sker der? De får en aftale om våbenstilstand (i Syrien). Det er ikke det hele, men en lille del af Syrien. Bliver det rapporteret i pressen? Nej, måske på en side inde i avisen.

Ross: De siger, det er at bøje sig for russerne.

McGovern: Så, hvis nogen af os har interesse i at stoppe blodbadet i Syrien, hvilket vi burde gøre; vi burde applaudere Trump for enhver anden indsats for at arbejde sammen med de andre styrker i spil. Ikke alene russerne, men også syrerne, tyrkerne og iranerne. Hvis vi ikke har et fælles mål imod ISIS, hvem har vi så et fælles mål imod?

Så al denne bagtalelse – og det, som nu bliver interessant; Trump besluttede i denne uge, at der ikke kommer mere støtte, ikke flere våben og penge til de såkaldte »moderate« oprørere. De oprørere, som USA har støttet i Syrien. Det er stort! Det er CIA's pose; det er milliarder af dollar, der er investeret i det. Hvad vil der ske? Jamen, Trump er nu gået op imod CIA i dette spørgsmål. Og jeg genkalder nu, at ingen har arbejdet i Washington længere end senator Chuck Schumer, højest-rangerende Demokrat i Senatet. Han gav et interview til Rachel Maddow –

Rachel Maddow: Han tager disse skud og modsætningsforhold –

Chuck Schumer: Jeps.

Maddow: – som håner efterretningstjenesterne.

Schumer: Lad mig fortælle dig, at, hvis man går op imod efterretningssamfundet, så har de hundrede og sytten måder, hvorpå de kan hævne sig på dig.

McGovern: Rachel Maddow siger, »Åh, vi skal pause.« (McGovern) Giv mig mikrofonen! Hvis det var dig, ville du så ikke sige, »Siger du, at USA's præsident bør frygte efterretningssamfundet?« Det er selvfølgelig, hvad han sagde. Hvorfor refererer jeg til dette? Juryen er ude. Han er gået lidt op imod dem. Om han gør det mht. det russiske hack, ved jeg ikke. Måske er [CIA-direktør Mike] Pompeo bange for at spørge disse fyre; eller bange for at spørge ... Men, hvis han er bange, vil han så følge sin forgængers eksempel? For, Obama

var dødsens ræd for John Brennan; det er derfor, han forsvarede ham, da Brennan hackede ind i Senatets computere. Det er derfor, han forsøgte at forhindre offentliggørelsen af memoet fra Senatet om CIA-tortur; for det viste, at Brennan og de andre havde løjet gennem tænderne om effektiviteten af torturteknikker. Så Obama forsvarede i høj grad sig selv, eller forsvarede dem, for sluttelig at forsvare sig. Om Schumer har ret, får vi sandsynligvis at se, snarere før end siden.

Ross: Vi finder ud af det snarere før end siden, baseret på, hvordan præsidenten, og hvordan det amerikanske folk, responderer til dette pres. Prøv lige et minut at tænke: Hvad ville det betyde, hvis Trump blev smidt ud af embedet baseret på noget, vi ved er en fabrikering, en løgn, skabt af efterretningstjenesterne? En løgn, der siger, Vladimir Putin anbragte ham i embedet? Hvis USA's præsident kan fjernes fra embedet, baseret på nonsens, skabt af efterretningstjenesterne, har vi så en valgt regering i USA? Jeg tror, det er det spørgsmål, som vi må rejse, som en hastesag, ved at få de eksplosive nyheder om dette memo ud, som kommer fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

**Støt den kampberedte
præsident til
at vælge store projekter, og**

ikke krig

Leder fra LaRouche PAC, 7. august, 2017 – Så langt den mest betydningsfulde rapport om »Russia-gate«, angrebet på præsident Trump, som har kastet amerikanske politiske ledere ud i krigsmageri à la McCarthy-tiden, er rapporten fra 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS). Rapporten er stadig udelukket af medierne på trods af, at denne gruppe af professionelle seniorefterretningsfolk har bevist, at Demokraternes Nationalkomites kommunikationer ikke blev hacket, men snarere lækket af en insider, og at »Russia-gate« bygger på svindel.

I dag fandt en repræsentant for *EIR*, der intervenerede i et panel af eksperter i en ledende Washington-tænk tank, der diskuterede russisk-amerikanske relationer og »russisk indblanding i vores valg«, at ingen af dem kendte til VIPS-rapporten, der beviste, at det, de diskuterede, var et fupnummer.

»Russia-gate« er et britisk fupnummer, som britisk efterretning initierede allerede, da Donald Trump kom frem som kandidat til præsidentposten i 2015. Formålet med dette fupnummer var at fortsætte og intensivere Barack Obamas politik for militær konfrontation med Rusland og Kina – gennem en krigspræsident Hillary Clinton og, da dette mislykkedes, gennem at drive præsident Trump ud af embedet og oppiske et hysteri mod Rusland i Kongressen.

I sidste uge vedtog Kongressen med et overvældende flertal nye, alvorlige anti-russiske sanktioner, som på forfatningsstridig vis griber ud efter præsidentens beføjelser til at føre udenrigspolitik, og de blot fem senatorer og kongresmedlemmer, der stemte »nej«, har af denne grund været offer for ondskabsfulde angreb fra medierne og deres kolleger.

Truslen om krig mellem atommagter er der, og britiske

imperialister er glade for det. Læs denne uges *Economist*, talerør for City of London, og som udgiver en detaljeret »hypotetisk udredning« af en atomkrig over Nordkorea i 2019, hvor mange millioner dør, men hvor Europa ikke er involveret!

Under konstant angreb, og omringet af krigsscenarier, fortsætter præsident Trump stadig med at forfølge en politik for samarbejde med Rusland og Kina, for at gøre en ende på terrorisme og krige for regimeskifte, og endda for samarbejde om økonomisk fremskridt.

EIR og LaRouche PAC bakker op om præsidenten i dette, ved at gøre VIPS-afsløringen af »Russia-gate-fupnummeret« kendt i hver eneste politiske diskussion og alle valgkredsborgermøder, og ved at sprede ideen om LaRouches »Fire Love« for et reelt, økonomisk opsving, der begynder med genindførelse af Glass-Steagall og skabelse af en statslig kreditinstitution til infrastruktur og varefremstilling.

Kinas »Bælte & Vej Initiativ« er i færd med at blive til en sådan række af store infrastrukturprojekter i hele Eurasien og Afrika – med så meget produktiv kredit, som tilføres dem, fra Kina, Rusland og med konkurrence fra Japan, at der er alverdens plads for, at USA kan tilslutte sig og se sin egen, økonomiske infrastruktur opbygget på ny i processen. Præsident Trump og hans kerneregeringsfolk kan tydeligvis ikke se, hvordan de skal gøre dette, især ikke med det konstante krigsangreb imod dem.

Amerikanerne må derfor mobilisere sammen med os for at besejre det uhyrlige svindelnummer med »Russia-gate« og give præsidentskabet en strategi for økonomisk genopbygning, der kan lykkes.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 22. juli, 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

Amerikanske og danske investorer siger, ny finanskrise er på vej

København, 7. aug., 2017 – »Ti år efter finanskrisen slog ned, kan vi nu forvente de første, ildevarslenende sprækker, bobler i både ejendomssektoren og på aktiemarkedet«, lød de indledende linjer i en artikel, der havde overskriften, »Her ser eksperterne de første tegn på en ny finanskrise« på den danske TV2's webside.

Den amerikanske direktør for Euro Pacific Bank, et investeringsselskab, Peter Schiff, der advarede om den sidste krise, siger nu, at »der er en endnu større krise på vej end den i 2008«, fordi den amerikanske centralbank udlåner penge for billigt, og, som før, især pga. ejendomsprisernes indvirkning på kreditværdighed. »Centralbanken så kun solskin og blå himmel, selv om der var optræk til et enormt uvejr. I dag har vi den samme situation, men den er større.«

Den danske investor Jeppe Christiansen er især nervøs for den uforholdsmæssige stigning på aktiemarkedene af de såkaldte *disruption*-virksomheder, som Netflix og Amazon, Tesla og kryptovalutaen Bitcoin, uden, at der finder noget stort sted i disse foretagender, i lighed med, da boblen i informationsteknologiselskaber bristede. Han advarede også om, at folk nu er villige til at løbe større risici mht. introduktion af risikable finansprodukter, samt faren for bobler på boligmarkedet, som i Canada.

TV2 siger, at den danske nationalbankdirektør Lars Rohde advarede om en boble på boligmarkedet allerede sidste

september, og den Europæiske Centralbank advarede også om faren for en boble på det danske boligmarked. Og den danske økonom Jesper Rangvid siger, at væksten i den danske boligboble er lig den under den sidste krise. Christiansen siger også, at Kina og Japan har stor gæld, hvilket han ser som et problem.

(<http://nyheder.tv2.dk/business/2017-08-04-her-ser-eksperterne-de-foerste-tegn-paa-en-ny-finanskrise>)

Lavrov siger, både Rusland og Kina kræver dobbelt indefrysning mod Korea

7. aug., 2017 – Efter sit møde, på sidelinjen af ASEAN-topmødet, med Kinas udenrigsminister Wang Yi, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at Rusland og Kina er enige om holdningen med dobbelt indefrysning af Nordkoreas raket- og atomprøveaffyringer, og amerikansk-sydkoreanske militærøvelser, rapporterede TASS. »Som I ved, så er det Ruslands og Kinas fælles holdning«, sagde Lavrov. »Denne holdning er, som I ved, forsejlet i den fælles erklæring af 4. juli fra begge landes udenrigsministre og indebærer, at man går frem mod den politiske proces gennem det kinesiske initiativ om den dobbelte indefrysning: indefrysning af alle missilaffyringer og alle atomprøveaffyringer fra Nordkoreas side, og en samtidig indefrysning af storstilede militærøvelser fra USA's og Republikken Koreas side.«

For første gang responderede USA's Udenrigsministerium. Talsperson Susan Thornton sagde, at USA ikke anså den dobbelte indefrysning for at være fair, eftersom de amerikansk-

sydkoreanske øvelser er »defensive«, og at det derfor ikke anså løsningen for at være »realistisk«.

»Megen opmærksomhed blev givet til situationen på den Koranske Halvø, inklusive i sammenhæng med en resolution i FN's Sikkerhedsråd, der bogstavelig talt blev vedtaget i nat, og som, sammen med nye og ret alvorlige forholdsregler for indvirkning på Pyongyang-lederskabet, med det formål at opnå opfyldelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution mht. Nordkoreas missil- og atomprogrammer, også indeholder FN's Sikkerhedsråds faste forpligtelse til at genoptage sekspartsforhandlinger om en søgen efter en politik afgørelse«, sagde Lavrov.

Foto: Nordkoreas interkontinentale ballistiske missil, Hwasong-14.

Manila-møde mellem Lavrov og Tillerson dækker spørgsmål inkl. INF

7. aug., 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson, mødtes i går på sidelinjen af ASEAN-topmødet i Manila. Iflg. telegrammer fra TASS, drøftede de flere betydningsfulde spørgsmål.

Et spørgsmål var Ruslands vedtagelse af modsanktioner mod de nye, kongresforordnede sanktioner mod Rusland. Lavrov sagde: »Vi havde et langt møde med Rex Tillerson. Han ønskede først og fremmest, og lagde ud med dette, at kende detaljerne i de beslutninger, vi var nødsaget til at træffe i respons til loven om anti-russiske sanktioner, der blev vedtaget i den amerikanske Kongres. Vi gav disse forklaringer. Sådanne

handlinger [de amerikanske sanktioner], inkl. den ulovlige beslaglæggelse af vores diplomatiske ejendom siden december sidste år, kunne ikke forblive ubesvaret ... Samtidig er vi parat til at normalisere dialogen.«

Et vigtigt, nyt initiativ var etableringen af en dialog om spørgsmålet om traktaten om mellemdistanceraketter (INF). »Vi talte om behovet for at organisere en professionel, afpolitiseret og pragmatisk dialog om spørgsmålene om mellemdistancemissiler«, sagde Lavrov. »Det forekom mig, at vi fandt frem til en forståelse med den amerikanske udenrigsminister, og der vil blive givet instruktioner til vore eksperter.«

Udkast i Kongressen til en ny Lov om Nationalt Forsvarsbudget syntes at have til formål at tvinge Trump-administrationen til at krænke, eller opgive, INF ved at udvikle et nyt mellemdistance-ballistisk missil (IRBM), som krænker traktaten. Det er en handling, der på dramatisk vis ville øge den strategiske spænding med Rusland, og en handling, som Det hvide Hus er imod.

Lavrov bekræftede ligeledes, at »Kontakter om en afgørelse i Syrien mellem vore repræsentanter fortsætter, inklusive som del af aftaler, der er indgået af Rusland, USA og Jordan om etablering af den sydlige deeskaleringszone i Syrien. Vi forventer, at vore kontakter med USA om andre aspekter af en afgørelse i Syrien, både militært og politisk, vil fortsættes. Faktisk har de aldrig været afbrudt.«

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson og Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov under et møde på sidelinjen af ASEAN-topmødet for regional sikkerhed, i Manila, Filippinerne.